

TOM:	I. WLB.	NR EGZEMPLARZA:	1 2 3 4 5 6
------	---------	--------------------	-------------

STRONA TYTUŁOWA

ZAMAWIAJĄCY:	MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI 00-240 Warszawa, Al. Solidarności 62, tel. 22 826 90 91	 <p>MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI</p>
TEMAT:	DOSTOSOWANIE PAŁACU PRZEBENDOWSKICH/RADZIWIŁŁÓW WRAZ Z OTOCZENIEM DO NOWYCH FUNKCJI KULTURALNYCH I EDUKACYJNYCH, W TYM DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH.	
ADRES INWESTYCJI:	PL; województwo mazowieckie, powiat m.st. Warszawa, 02-240 Warszawa, Śródmieście. Aleja Solidarności 62, działka ew. nr 11, obręb 50210.	
NAZWA OPRACOWANIA:	PROJEKT KONCEPCYJNY DOSTOSOWANIA PAŁACU PRZEBENDOWSKICH/RADZIWIŁŁÓW WRAZ Z OTOCZENIEM DO NOWYCH FUNKCJI KULTURALNYCH I EDUKACYJNYCH, W TYM DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH.	

SPIS TREŚCI.

OPIS	
OKREŚLENIE CZĘŚCI OPISU	STRONA
I. INWENTARYZACJA.	
1. Podstawa.	
2. Zakres.	
3. Lokalizacja.	
3.1. Lokalizacja.	
3.2. Sąsiedztwo.	
4. Budynek w kontekście ochrony zabytków.	
5. Rys historyczny.	
5.1. Początki pałacu.	
5.2. Pierwsza przebudowa.	
5.3. Druga przebudowa.	
5.4. Zmiany przeznaczenia.	
5.5. Trzecia przebudowa.	
5.6. Zniszczenia wojenne.	
5.7. Dzieje powojenne.	
6. Charakterystyka obiektu i otoczenia.	
6.1. Charakterystyka ogólna-stan obecny.	
6.1.1. Budynek.	
6.1.2. Otoczenie.	
6.2. Funkcja.	
6.2.1. Piwnica.	
6.2.2. Parter.	
6.2.3. I piętro.	
6.2.4. Poddasze.	
6.3. Wejścia do budynku.	
6.4. Podział na kondygnacje użytkowe.	
6.5. Komunikacja pionowa.	
6.6. Cyrkulacja zbiorów między kondygnacjami.	
6.7. Dostępność dla osób niepełnosprawnych.	
6.8. Hol główny.	
7. Istniejące ustroje budowlane. Wykończenie.	
7.1. Opis ogólny-stan obecny.	
7.2. Ściany.	
7.2.1. Ściana fundamentowa i istniejące izolacje w części podziemnej.	
7.2.2. Ściany zewnętrzne.	
7.2.3. Ściany wewnętrzne.	
7.3. Stropy i posadzki.	
7.3.1. Strop nad piwnicą.	
7.3.1.1. Typ 1-strop odcinkowy nad węzłem c.o.	
7.3.1.2. Typ 2-strop odcinkowy nad pomieszczeniem przyległym do węzła c.o.	
7.3.1.3. Sklepienie w piwnicy-typ 1.	
7.3.1.4. Sklepienie w piwnicy-typ 2.	
7.3.2. Strop nad I piętrem.	
7.3.4. Konstrukcja niektórych sufitów oraz ich wykończenie.	
7.3.5. Zrealizowane zmiany w zakresie stropów.	
7.3.6. Wykończenie posadzek.	
7.4. Dach i obróbki blacharskie.	
7.5. Balustrady i tarasy.	
7.5.1. Balustrady i tarasy od strony północnej i południowej.	
7.5.2. Balustrady i tarasy od strony ogrodowej.	
7.5.3. Balustrady przy wejściach bocznych	
7.6. Stolarka okienna i drzwiowa.	

7.6.1 Stolarka okienna. 7.6.1.1. Okna szklone podwójnie. 7.6.1.2. Okna szklone potrójnie. 7.6.1.3. Wywietrzniki. 7.6.1.4. Szklenie okien. 7.6.1.5. Okucia okien. 7.6.2. Stolarka drzwiowa.	
8. Opracowania i wytyczne branżowe i specjalistyczne. 8.1. Opinia techniczna z zakresu konstrukcji. 8.2. Inwentaryzacja z zakresu instalacji sanitarnych. 8.3. Inwentaryzacja z zakresu instalacji elektrycznych 8.4. Ocena w zakresie ochrony przeciwpożarowej. 8.4.1. Wyposażenie budynku w instalacje i urządzenia przeciwpożarowe. 8.4.2. Wykaz niezgodności, stwierdzony na dzień realizacji opracowania.	
9. Zalecenia.	
II.PROJEKT.	
10. Strategia dla zespołu Muzeów. Zakres. Podział na fazy. 10.1. Strategia dla zespołu Muzeów. 10.2. Zakres opracowania. Fazy realizacji zadania 3.	
11. Lokalizacja. 11.1. Lokalizacja. 11.1.1. Faza I. 11.1.2. Faza II. 11.1.3. Faza III.	
12. Faza I. 12.1. Założenia. 12.2. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne. 12.2.1. Zagospodarowanie terenu. 12.2.1.1. Plac wejściowy i uliczka jednokierunkowa. 12.2.1.2. Droga Bohaterów. 12.2.2. Cyrkulacja zwiedzających/pracowników. 12.2.3. Cyrkulacja zbiorów. 12.2.4. Kondygnacja -1. 12.2.5. Parter. 12.2.6. I piętro. 12.2.7. Poddasze. 12.3. Architektura. Materiały. 12.3.1. Zagospodarowanie terenu. 12.3.2. Budynek.	
13. Faza II. 13.1. Założenia. 13.2. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne. 13.2.1. Zagospodarowanie terenu. 13.2.2. Cyrkulacja zwiedzających/pracowników. 13.2.3. Cyrkulacja zbiorów/księgozbioru. 13.2.4. Kondygnacja -3. 13.2.5. Kondygnacja -2. 13.2.6. Poziom -1,5. 13.2.7. Kondygnacja -1. 13.3. Architektura. Materiały. 13.3.1. Zagospodarowanie terenu. 13.3.2. Budynek.	
14. Faza III. 14.1. Założenia. 14.2. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne.	

14.2.1. Przebudowa skweru po stronie zachodniej.	
14.2.2. Przebudowa parkingu po stronie wschodniej.	
14.2.3. Ekspozycja stała zewnętrzna.	
14.3. Architektura i materiały.	
15. Wytyczne i zalecenia dodatkowe.	
16. Wytyczne branżowe.	
16.1. Konstrukcja.	
16.2. Instalacje sanitarne.	
16.3. Instalacje elektryczne.	
16.4. Ustalenia z zakresu ochrony ppoż.	
16.4.1. Ustalenia ogólne.	
16.4.1.1. Budynek istniejący.	
16.4.1.1.1. Klasyfikacja.	
16.4.1.1.2. Klasa odporności.	
16.4.1.1.3. Odległość od budynków istniejących.	
16.4.1.1.4. Parametry pożarowe występujących substancji palnych.	
16.4.1.1.5. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego.	
16.4.1.1.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.	
16.4.1.1.7. Droga pożarowa.	
16.4.1.1.8. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.	
16.4.2. Wytyczne w zakresie wyposażenia budynku istniejącego (pałac) w instalacje i urządzenia przeciwpożarowe.	
16.5. Wytyczne z zakresu akustyki.	
16.6. Wytyczne z zakresu izolacyjności termicznej.	
17. Zestawienie powierzchni i wartości.	
17.1. Wartości i powierzchnie istniejące.	
17.2. Wartości i powierzchnie projektowane.	

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA				
LP	OZNACZENIE	WYSZCZEGÓLNIENIE	SKALA	STRONA
01	Plansza 1	Widok na wejście główne.		
02	Plansza 2	Widok na wejście boczne-południowe.		
03	Plansza 3	Widok na alkierz północno-wschodni.		
04	Plansza 4	Widok na elewację wschodnią.		
05	Plansza 5	Widok na posadzkę holu głównego.		
06	Plansza 6	Sufit holu głównego.		
07	Plansza 7	Widok na posadzkę przedsionka.		
08	Plansza 8	Sufit przedsionka przy wejściu głównym.		
09	Plansza 9	Sala kinowa na parterze (na osi holu głównego).		
10	Plansza 10	Hol na I piętrze.		
11	Plansza 11	Hol na I piętrze.		
12	Plansza 12	Hol na I piętrze.		
13	Plansza 13	Sala ekspozycyjna na I piętrze.		
14	Plansza 14	Sala ekspozycyjna na I piętrze (balowa).		
15	Plansza 15	Sufit w alkierzu (I piętro).		
16	Plansza 16	Boczna klatka schodowa.		
17	Plansza 17	Boczna klatka schodowa na poddasze.		
18	Plansza 18	Poddasze.		
19	Plansza 19	Poddasze.		
20	Plansza 20	Wieżba dachowa.		
21	Plansza 21	Wieżba dachowa.		
22	Plansza 22	Wieżba dachowa.		
23	Plansza 23	Wieżba dachowa.		

RYSUNKI				
LP	OZNACZENIE	WYSZCZEGÓLNIENIE	SKALA	STRONA
INWENTARYZACJA				
01	001/INW	Projekt zagospodarowania terenu.	1:1000	-
02	002/INW	Rzut piwnic- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
03	003/INW	Rzut parteru- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
04	004/ INW	Rzut półpiętra- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
05	005/ INW	Rzut I piętra- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
06	006/ INW	Rzut poddasza- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
07	007/ INW	Rzut dachu- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
08	008/ INW	Przekrój podłużny- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
09	009/ INW	Przekrój poprzeczny- <u>stan istniejący</u> .	1:200	-
10	15379_0	Rzut parteru (holu głównego na parterze)	1:50	-
11	15379_1	Rzut I piętra (hol i sala balowa)	1:50	-
12	15379_2	Przekrój pionowy A-A.	1:50	-
13	15379_3	Elewacja zewnętrzna 1 (zachodnia).	1:50	-
14	15379_4	Elewacja zewnętrzna 2 (północna).	1:50	-
15	15379_5	Elewacja zewnętrzna 3 (wschodnia).	1:50	-
16	15379_6	Elewacja zewnętrzna 4 (południowa).	1:50	-
LP	OZNACZENIE	WYSZCZEGÓLNIENIE	SKALA	STRONA
PROJEKT KONCEPCYJNY				
01	001/ARC	Projekt zagospodarowania terenu.	1:1000	-
02	002/ARC	Rzut kondygnacji -3 (II faza).	1:100	-
03	003/ARC	Rzut kondygnacji -2 (II faza).	1:100	-
04	004/ARC	Rzut kondygnacji -1-poziom dolny (II faza).	1:100	-
05	005/ARC	Rzut kondygnacji -1-poziom górny (I i II faza).	1:100	-
06	006/ARC	Rzut parteru.	1:100	-
07	007/ARC	Rzut półpiętra.	1:100	-
08	008/ARC	Rzut I piętra.	1:100	-
09	009/ARC	Rzut poddasza (I poziom).	1:100	-
10	010/ARC	Rzut poddasza (II poziom).	1:100	-
11	011/ARC	Rzut poddasza (III poziom).	1:100	-
12	012/ARC	Rzut dachu.	1:100	-
13	013/ARC	Przekrój 1-1.	1:200	-
14	014/ARC	Przekrój 2-2.	1:200	-
15	015/ARC	Przekrój 3-3.	1:200	-
16	016/ARC	Przekrój A-A.	1:200	-
17	017/ARC	Elewacja wschodnia.	1:200	-
18	018/ARC	Elewacja północna.	1:200	-

I. OPIS. INWENTARYZACJA.

1. Podstawa.

- Rysunki detali, autorstwo: Bruno Zborowski, 1947 r.;
- Inwentaryzacja budynku, autorstwo: nieznane, 1961 r.;
- Projekt izolacji ścianki przeciwwilgociowej, remontu tarasu, ścianki osłaniającej, autorstwo J. Brabander, K. Szyler, Warszawa, 1975 r.;
- Orzeczenie techniczne dotyczące stropu w budynku Muzeum Lenina w Warszawie, Autorstwo mgr inż. Hanna Srokowska, 1983 r.;
- Ekspertyza techniczna dotycząca nośności stropów, autorstwo A. Kamiński, 1990 r.;
- Ekspertyza o stanie zawilgocenia, autorstwo dr inż. Bartłomiej Konarski, czerwiec 2006 r.;
- Projekt budowlany likwidacji zawilgocenia oraz zabezpieczenia przed wilgocią pałacu Przebendowskich w Warszawie, autorstwo mgr inż. arch. Ewa Pierścioneł, czerwiec 2006 r.;
- Wstępna opinia konserwatorska dotycząca stanu technicznego balustrady tarasu południowego d. Pałacu Przebendowskich w Warszawie, autorstwo mgr inż. arch. Anna Rostkowska, wrzesień-październik 1999 r.;
- Inwentaryzacja architektoniczna oparta na pomiarach wykonanych metodą skanowania laserowego, listopad 2015.;
- Program wymiany obróbek blacharskich, autorstwo mgr inż. Ewa Sowa-Mróż, sierpień 2005 r.;
- Program wymiany stolarki okiennej, autorstwo mgr inż. Ewa Sowa-Mróż, sierpień 2005 r.;
- Inwentaryzacja branży instalacji sanitarnych, grudzień 2015 r.;
- Inwentaryzacja branży instalacji elektrycznych, grudzień 2015 r.;
- Opinia techniczna branży konstrukcyjnej, grudzień 2015 r.;
- Pomiary i odkrywki własne, grudzień 2015 r.;
- Pomiary geodezyjne rzędnych stropów istniejących, mgr inż. Przemysław Błaszczuk, grudzień 2015.;
- Dokumentacja fotograficzna, grudzień 2015 r.;
- Mapa zasadnicza, stan listopad 2015.;
- Pałac Przebendowskich, Anna Saratowicz, PWN 1990, ISBN 83-01-09623-3;
- Ekspertyza mykologiczna więźby dachowej budynku Pałacu Przebendowskich-Radziwiłłów w Warszawie, autorstwo mgr inż. Marta Falacińska, listopad 2015.;
- Sprawozdanie z pomiarów hałasu komunikacyjnego; autorstwo mgr inż. Ireneusz Szczeciński, grudzień 2015.;
- Opinia techniczna w zakresie ochrony przeciwpożarowej, grudzień 2015.;
- Inwentaryzacja zieleni i projekt gospodarki zadrzewieniem, autorstwo arch. kraj. Urszula Maciejewska-Stefańska, Michał Stefański, grudzień 2015.;

2. Zakres.

Inwentaryzacja obejmuje swoim zakresem istniejący budynek d. pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów.

3. Lokalizacja.

3.1. Lokalizacja.

Budynek podlegający opracowaniu, jest zlokalizowany w województwie mazowieckim, powiat m.st. Warszawa, 02-240 Warszawa, Śródmieście, Alei Solidarności 62, na działce nr 11, obręb 50210.

3.2. Sąsiedztwo.

Muzeum Niepodległości, mieszczące się w d. Pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów, ulokowane jest na pasie terenu, znajdującym się pomiędzy z ciągami komunikacyjnymi trasy WZ.

Od strony północnej i południowej, obiekt sąsiaduje z torowiskiem oraz jezdniami Alei Solidarności (trasa WZ). Od strony zachodniej, pomiędzy torowiskami, skwer miejski, ogólnodostępny, tuż przed Muzeum, przecięty uliczką jednokierunkową. Od strony wschodniej teren zielony przynależny do Muzeum, rozdzielony uliczką jednokierunkową od parkingu dla samochodów osobowych.

4. Budynek w kontekście ochrony zabytków.

Budynek d. Pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów został wpisany do rejestru zabytków 01.07.1965 roku, pod numerem 17. Do decyzji nie sporządzono załącznika graficznego.

5. Rys historyczny.

5.1. Początki pałacu.

Najprawdopodobniej w latach dwudziestych XVIII wieku, teren, na którym mieści się obiekt, nabył Jan Jerzy Przebendowski. Bazując na informacjach zawartych na planie szwedzkim z 1700-1705 roku, na gruncie tym stała już budowla, która jednakże nie posiadała formy budynku znanego pod nazwą pałac Przebendowskich.

5.2. Pierwsza przebudowa.

Przebudowa istniejącej budowli, trwająca co najmniej od 1727 roku, zakończyła się około roku 1732. Z pierwotnego pałacu zachowano układ bocznych partii korpusu, mieszczących dwutraktowe, czteropokojowe apartamenty oraz narożne wieżyczki alkierzowe. Bryła pałacu, zyskała w trakcie przebudowy, wyraźną dominantę, w postaci wbudowanego, w część środkową korpusu, nowego bloku pomieszczeń. W planie zaznaczono ten element w postaci owalu wysuniętego w kierunku dziedzińca reprezentacyjnego oraz prostokąta, występującego przed linią korpusu od strony ogrodu. Środkowa partia budowli, wyniesiona o jedną kondygnację, uzyskała od frontu formę półowalnego ryzalitu, od strony ogrodowej zaś ryzalitu prostokątnego. Ryzalit fasady uzyskał szczególnie staranną oprawę architektoniczną. Kompozycja pierwszej kondygnacji bazuje na trzech kwadratowych otworach, podkreślonych za pomocą tokańskich kolumn. Między pierwszą, a drugą kondygnacją ryzalitu, umieszczono wąski taras. Wyższe partie ryzalitu udekorowano za pomocą szerokich pseudopilastrów, z nałożonymi na nie kamiennymi obeliskami. W ramach drugiego systemu podziałów pilastrowych, zastosowano wąskie pilastry tokańskie. Piano nobile przebito za pomocą trzech portfenetrów, nad którymi umieszczono niewielkie okienka. Wszystkie elewacje boczne korpusu i elewacje alkierzy uzyskały jednolity system podziałów. W przyziemiu zastosowano boniowanie, a od piano nobile oddzielono za pomocą gzymsów kordonowych. Trójosiowy ryzalit ogrodowy, zwieńczono trójkątnym tympanonem, wypełnionymi płaskorzeźbami. W bocznych partiach korpusu, na lewo od ryzalitu przebito trzy okna, na prawo dwa.

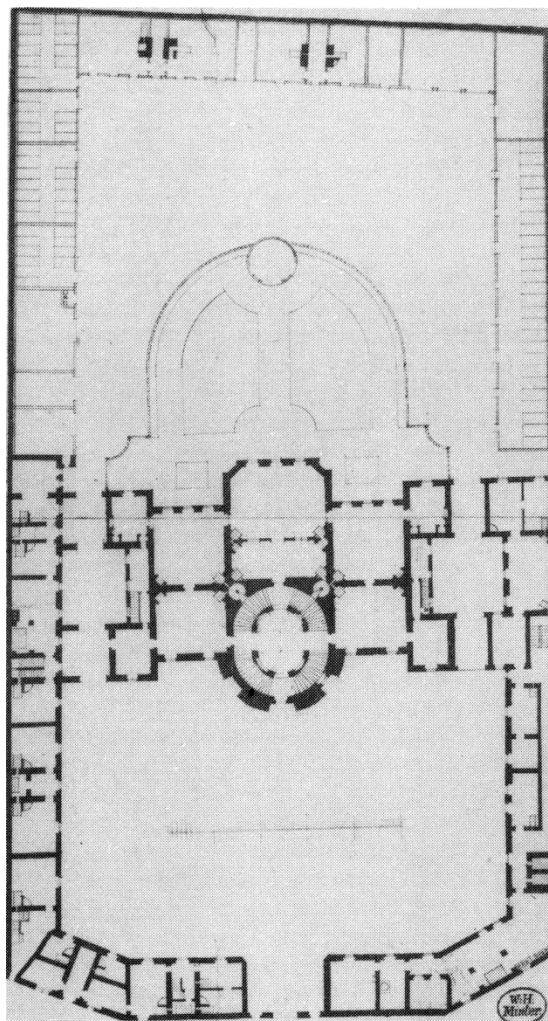
Zasadniczym elementem planu pałacu stał się blok pomieszczeń pałacu złożony z owalu i prostokąta sprzężonych osiowo. Układ ten, był inspirowany rozwiązaniami stosowanymi w Austrii i Czechach, na przełomie XVII i XVIII wieku, znanymi pod nazwą „Lust-Garten-Gebäu” (niewielki pałacyk o przeznaczeniu rozrywkowym).

Pierwotnie nie zrealizowano klatki schodowej w owalnym westybulu pałacu Przebendowskich, a komunikację pionową w tej części budynku zapewniały okrągłe klatki schodowe umieszczone w grubości muru, dzielącego westybul od prostokątnej sali, umieszczonej na jego osi.

Starannie przebudowany pałac, zwrócony fasadą w kierunku ulicy Bielańskiej, ulokowano pomiędzy dwoma dziedzińcami, paradnym od frontu oraz gospodarczym na tyłach. Niewielki fragment dziedzińca gospodarczego, przylegający bezpośrednio do elewacji pałacu, stanowił ogród. Skrzydła oficyn, dostosowane do przebiegu granic działki, wykonano jako murowane od frontu oraz drewniane od strony ogrodowej.

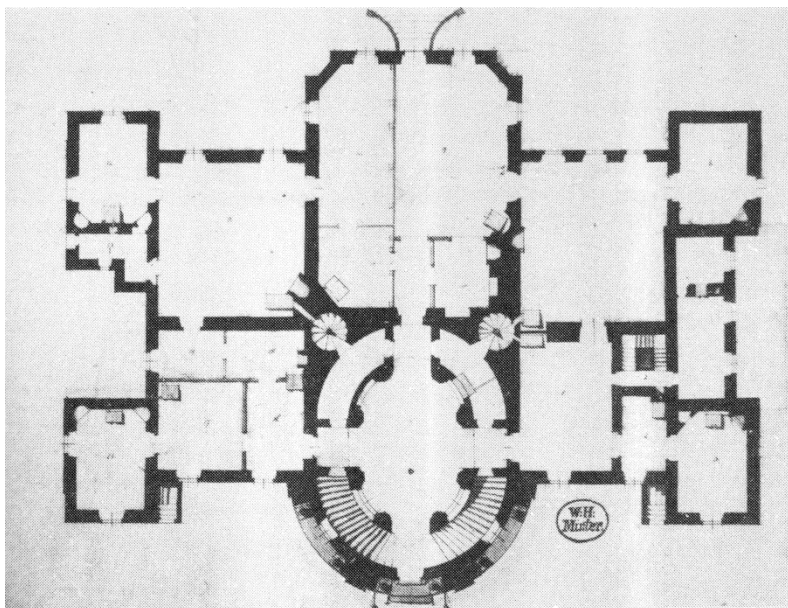
Autorstwo przebudowy pałacu jest trudne do określenia.

5.3. Druga przebudowa.

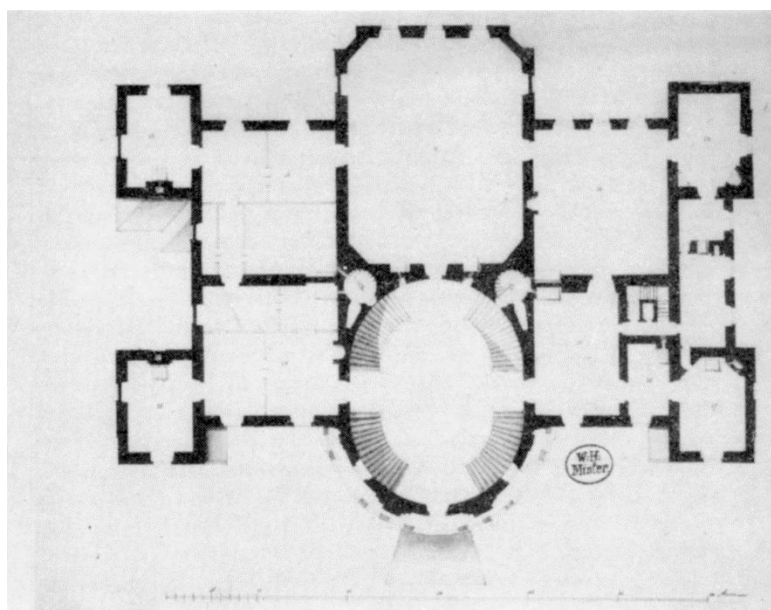

Projekt zagospodarowania terenu 1798

Po śmierci fundatora pałacu, Jana Jerzego Przebendowskiego, spadkobiercy rzadko korzystali z pałacu. W latach 1760-1761 pałac wynajęto Posłowi Hiszpańskiemu, który wstawił się organizacją wystawnych balów, na których pojawiała się ówczesna śmietanka towarzyska Warszawy. W 1766 roku pałac został sprzedany Kossowskiemu. Roch Kossowski zmienił wyposażenie pałacu, a także zdecydował o przebudowie oficyn, wg. projektu Szymona Bogumiła Zuga. Niewielkim przekształceniom podlegało również wnętrze pałacu. Do rzeczy najważniejszych należy realizacja czterobiegowej klatki schodowej w owalnym westybulu, przy czym zdecydowano się na zachowanie istniejących okrągłych klatek schodowych. Zlikwidowano otwory w przyziemiu ryzalitu fasady. Zlikwidowano wtórne podziały pokoiów, utrzymując jedynie poprzeczny podział wielkiej sali w przyziemiu. Ujednoliceniu miała ulec elewacja ogrodowa. Zrezygnowano z nieregularności, decydując się na umieszczenie trzech osi, po obu stronach ryzalitu (ten element nie został zrealizowany). Projekt zmian pałacu przypisuje się Szymonowi Bogumiłowi Zugowi.

Rzut przyziemia XVIII wiek

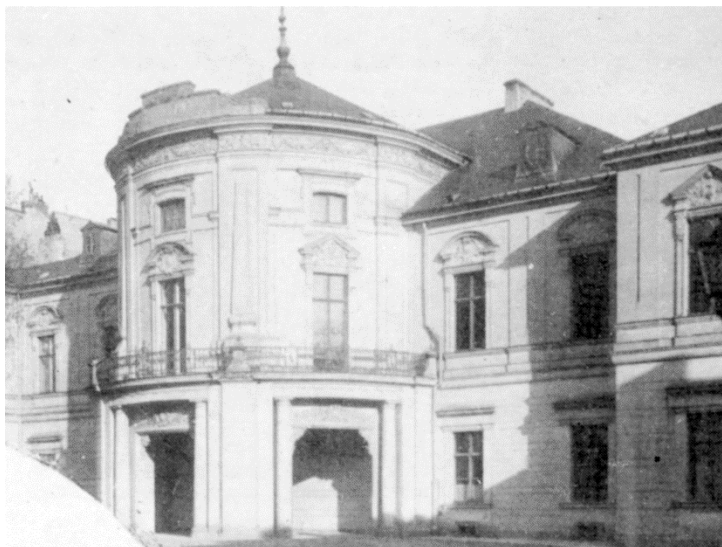
Rzut I piętra XVIII wiek

5.4. Zmiany przeznaczenia.

Po śmierci Rocha Kossowskiego w 1808 roku, pałac przez ponad sześćdziesiąt lat, był wynajmowany różnym osobom i stawał się czasowo siedzibą instytucji, fabryczek, składów, sklepów. Od 1808 roku w pałacu mieścił się Hotel de Hamburg. Wkrótce w ramach posesji zorganizowano również lokale gastronomiczne, w tym słynną restaurację Gąsiorowskiego, kawiarnię oraz Zajazd Białostocki. W 1816 roku, w oficynach pałacu ulokowano „Fabrykę Guzików oraz Wszelkich Wyrobów Metalowych i Pieczętarskich” K. Z. Muncheimera. W 1839 roku w pałacu mieścił się Urząd Kontroli Służących, a od 1842 roku Trybunał Handlowy. We frontowej oficynie zorganizowano sklep z lampami, a na terenie posesji skład mebli majstrów stolarskich. W latach pięćdziesiątych XIX wieku w pałacu umieszczono „zakład piwa bawarskiego”. Zmieniający się lokatorzy dokonywali drobnych, prowizorycznych przebudów, głównie w zakresie podziałów wewnątrz. Dalsze przejścia pałacu przez kolejnych właścicieli nie zmieniło jego przeznaczenia, był dalej obiektem wynajmowanym na różne cele. Dopiero

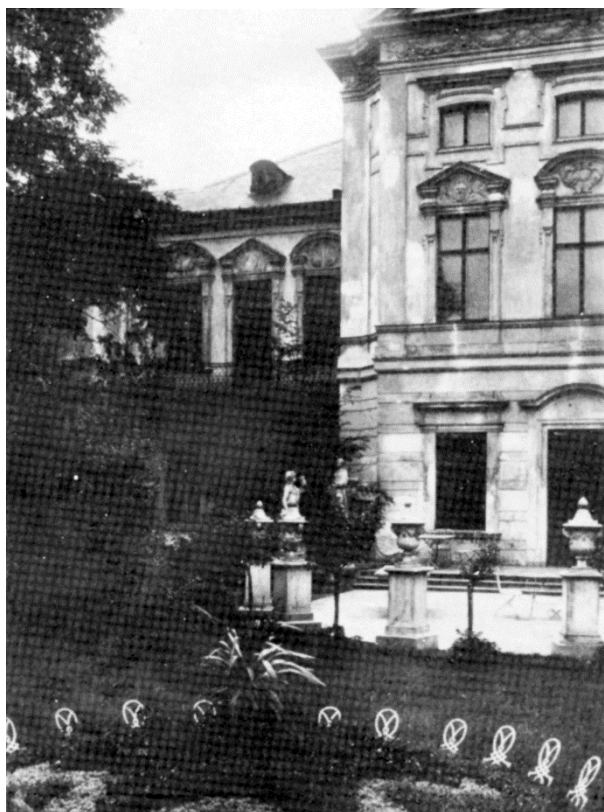
przejęcie pałacu w 1863 roku przez Jana Zawiszę, doprowadziło do przywrócenia obiektowi pierwotnej funkcji-siedziby możnego rodu.

5.5. Trzecia przebudowa.

Widok na front pałacu 1915-1919

W związku z regulacją ulicy Bielańskiej, wyburzono oficynę frontową. Architekt Wojciech Wawrzyniec Bobiński zdecydował o podziale owalu westybulu w ryzalicie frontowym, wybił kwadratowe otwory w miejscu zlikwidowanych drzwi i okien. Tym samym powstał otwarty z trzech stron przedsionek. Pośrodku nowo wybudowanej ściany, umieszczono drzwi wejściowe.

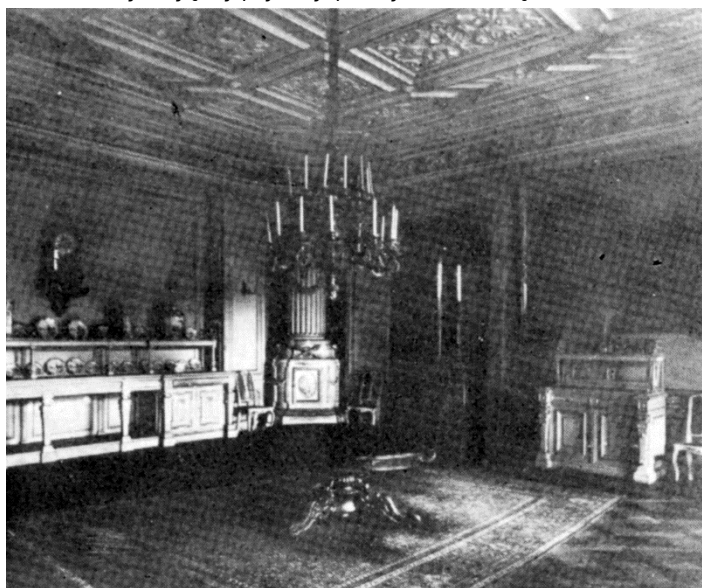

Część ogrodowa pałacu
1925

Układ klatki schodowej dostosowano do nowego rzutu pomieszczenia, realizując schody o dwóch biegach, w tym jeden założony na planie owalu, drugi na planie prostej. Zmiany rozwiązania wnętrza doprowadziły do modyfikacji elewacji. Nową oprawę uzyskały kwadratowe otwory tworzące przedsionek. Balkonik nad przyziemiem wyposażono w kutą balustradę. W trakcie przebudowy, przed ryzalitem ogrodowym powstał taras, oddzielony od ryzalitu trzeba stopniami. Na krawędzi płyty tarasu umieszczono cokoły z rzeźbami i dekoracyjnymi wazonami.

Sufit westybulu udekorowano za pomocą plafonu przedstawiającego „Światło i mrok”, autorstwa H. Siemiradzkiego.

Pomieszczenia w obiekcie zostały ozdobione sztukateriami. Ściany części pomieszczeń podzielono pasami boazerii, ujmującej płyciny pokryte tkaniną.

Wnętrze pałacu 1925

W obiekcie wymieniono konstrukcję dachu, a sam dach pokryto łupkiem.

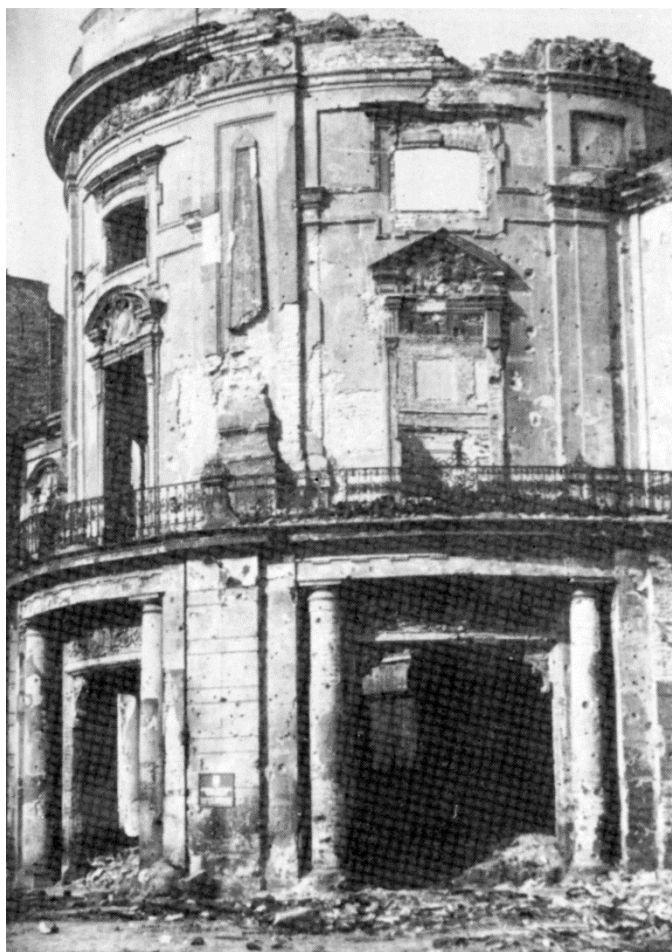
W 1912 roku budynek przejął Janusz Radziwiłł, w rękach którego pozostawał do momentu przejęcia pałacu przez państwo po II wojnie światowej. W tym okresie obiekt nie uległ żadnym poważnym przeobrażeniom. Na krótko przed wybuchem wojny, piwnice pałacu przerobiono na schron na okolicznej ludności.

Front pałacu
1947

5.6. Zniszczenia wojenne.

Największym zniszczeniom pałac uległ podczas Powstania Warszawskiego. Na skutek walk o budynek oraz jego bombardowania, zniszczona została lewa część korpusu, fragmenty górnej kondygnacji, dach został całkowicie zerwany, a budynek wypalił się, w tym również stropy. W 1946 roku, w związku z brakiem zabezpieczenia pozostałości obiektu, zawaliła się część prawego, frontowego skrzydła budynku. Zgodnie z inwentaryzacją, wykonaną przez Z. Kuśmierkiewicza i M. Nowaka w 1947 roku, pałac był całkowicie pozbawiony dachu i wypalony. Ryzalit od strony ogrodowej przestał istnieć. Ocenia się, że 70% obiektu uległo zniszczeniu na skutek działań wojennych. Zniszczeniu uległa dekoracja sufitów i ścian.

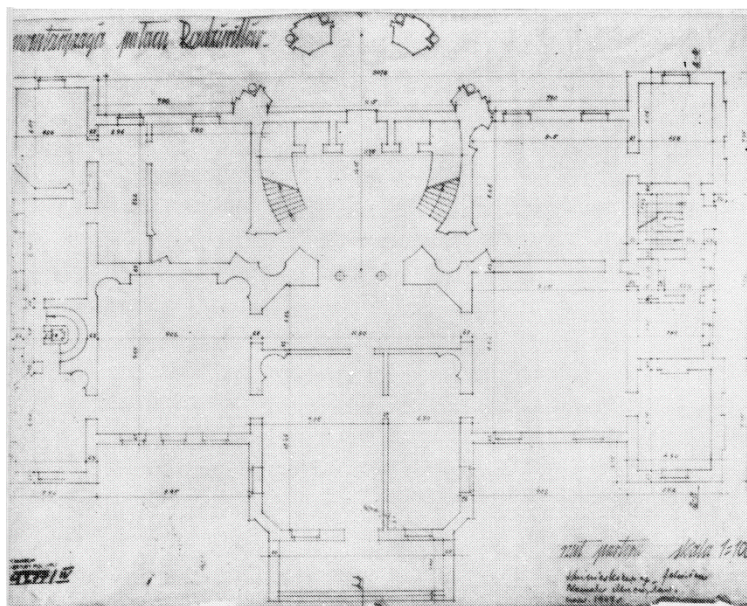
Front pałacu 1947

5.7. Dzieje powojenne.

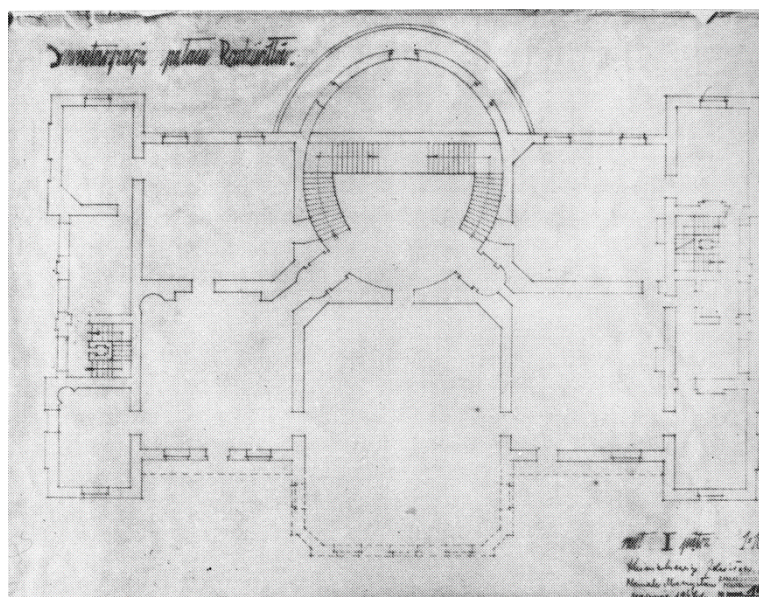
Zgodnie z pierwotnymi decyzjami, pałac miał być rozebrany, w związku z planowaną realizację trasy WZ. Ostatecznie zdecydowano się na skorygowanie biegu tras komunikacyjnych i zachowanie budynku. We wrześniu 1947 roku przystąpiono do prac budowlanych, mających na celu odbudowę pałacu oraz likwidacji oficyn. Projekt odbudowy przygotował inż. arch. Bruno Zborowski.

W wyniku realizacji projektu Zborowskiego poważnej zmianie uległ widok bryły budynku. Pałac zamknięto od góry za pomocą wysokiego dachu mansardowego, pokrytego blachą miedzianą. Uzyskane w ten sposób poddasze mieściło dwie niskie kondygnacje. Nad alkierzami umieszczono kopulaste daszki, likwidacji uległy dwie kondygnacje łączników między alkierzami. Otwory w przyziemiu wypełniono i wstawiono w ich miejsce drzwi i okna. Zrezygnowano z dekoracji elewacji, uznanej za dziewiętnastowieczną, w tym z attyki nad ryzalitem fasady, fryzu

zdobiącego jego główną partię, płaskorzeźbionych płyt, znajdujących się w otworach przedsionka. Ryzalit ogrodowy odbudowano w zmienionej formie, zrezygnowano z niesymetrycznego układu osi w bocznych partiach korpusu. Zbito częściowo uszkodzone obramienia okienne, likwidując, zarejestrowane jeszcze na zdjęciach z 1946 roku, płaskorzeźby w formie sercowatych kartuszy i zastąpiono je motywem muszli z dwiema gałązkami, motywem, który pierwotnie występował w naczółkach okien trzyosiowej partii korpusu od strony ogrodowej. Podobnych przekształceń było więcej, w tym choćby serie powtarzających się dekoracji naczółków, powielonych w trakcie odbudowy. Łączniki między alkierzami ozdobiono ażurowymi balustradkami i wazonami, przed ryzalitem ogrodowym wzniesiono prostokątny taras.

Przyziemie pałacu 1947 (inwentaryzacja)

I piętro pałacu 1947 (inwentaryzacja)

Wnętrza również uległy znacznym przekształceniom. Na parterze, w owalnej sali ryzalitowej, urządzono hol wejściowy z dwoma biegami schodów. W bocznych częściach korpusu

wprowadzono korytarzowy układ pomieszczeń. W ramach poddasza zorganizowano pokoje gościnne oraz sanitariaty.

Do 1954 budynek służył związkom zawodowym. Później podjęto decyzję o przeznaczeniu go na Muzeum Lenina. W związku ze zmianą sposobu użytkowania, konieczne było przeprowadzenie adaptacji obiektu, którą zrealizowano zgodnie z projektem R. Hemerlina. We wnętrzach przebito nowe otwory drzwiowe, uregulowano przebieg niektórych ścian nośnych, wykonano dodatkowe stropy dekoracyjne, wprowadzono urządzenia oświetleniowe oraz zamontowano instalację wentylacji nawiewno-wyciągowej. W 1990 roku zlikwidowano Muzeum Lenina.

Obecnie w budynku mieści się Muzeum Niepodległości. W budynku, od momentu zorganizowania w nim Muzeum Niepodległości, realizowano szereg prac remontowych o ograniczonym zakresie. Wymieniono stolarkę okienną, wykonano częściową izolację części podziemnej, wymieniono obróbki blacharskie.

6. Charakterystyka obiektu i otoczenia.

6.1. Charakterystyka ogólna- stan obecny.

6.1.1. Budynek.

Podstawową częścią budynku pałacu jest korpus, o dwóch kondygnacjach nadziemnych, opisany na planie prostokąta. Korpus, zaopatrzone w dwa ryzality, w tym założony na planie owalu, od strony frontowej oraz założony na prostokącie, od strony ogrodowej. W narożach obiektu dwukondygnacyjne wieżyczki alkierzowe, połączone za pomocą dwukondygnacyjnych łączników (obniżone kondygnacje), zapatrzone w tarasy zewnętrzne, pełniące funkcję dachu nad łącznikami. Korpus zwieńczony wysokim dachem mansardowym, alkierze nakryte dachami kopulastymi w formie. Obiekt obecnie częściowo podpiwniczony. Zgodnie z istniejącymi przekazami ustnymi, z okresu odbudowy pałacu, część niedostępnych dzisiaj piwnic, zasypano gruzem podczas prac budowlanych, realizowanych w latach czterdziestych XX wieku. Od strony wschodniej, na poziomie parteru, taras zewnętrzny.

Elewacje posiadają bogaty wystrój, na który składają się ryzality, kolumny, boniowania, obramienia okienne, obdasznice, podokienniki, gzymsy, w tym wieńczący, balustrady oraz różnorodny charakter otworów okiennych i drzwiowych. Część otworów okiennych, w tym w alkierzach od strony północnej i południowej (na obu kondygnacjach), zostały zamurowane.

6.1.2. Otoczenie.

Od strony zachodniej pałac otwiera się na skwer zlokalizowany pomiędzy torowiskami. Przed wejściem głównym, rozszerzający się placik wejściowy, zakończony pasem przeznaczonym do parkowania (samochody osobowe). Reszta terenu, ograniczona uliczką jednokierunkową, łączącą przeciwne kierunku ruchu Alei Solidarności, w postaci terenu zielonego (trawa oraz drzewa).

Od strony wschodniej teren zielony (trawnik, drzewa), w części utwardzony. Obecnie pełni funkcję parkingu dla pojazdów muzeum. Wjazd zaopatrzony w szlaban.

6.2. Funkcja.

Budynek w całości przeznaczony jest na Muzeum Niepodległości. W obiekcie znajdują się powierzchnie ekspozycyjne, magazynowe i biurowe, związane z działalnością muzeum.

6.2.1. Piwnica.

W piwnicy zorganizowano pomieszczenia składowe, techniczne. Od strony wschodniej umieszczono warsztat.

6.2.2. Parter.

Parter to główna kondygnacja wejściowa. Od wejścia głównego, poprzez przedsionek, dociera się do holu wejściowego. Hol na poziomie parteru dwupoziomowy, przy czym z poziomu wyższego wyprowadzono biegi klatki schodowej, obsługującej hol na I piętrze. Pod schodami umieszczono szatnię oraz pomieszczenie ochrony. Na osi owalnego holu głównego, zorganizowano salę kinową ze sceną. Sale boczne, przylegające do sali kinowej, przeznaczone na pomieszczenia magazynowe. Pozostałe pomieszczenia pełnią funkcję pomieszczeń biurowych. Z pierwotnie większych pomieszczeń wytworzono układ korytarzowy, z pokojami zlokalizowanymi wzdłuż elewacji.

6.2.3. I piętro.

Na I piętrze, zlokalizowanym w korpusie pałacu, umieszczono sale ekspozycyjne. Sale ekspozycyjne połączone są w układzie amfiladowym. Pomieszczenia związane z ekspozycją przewidziano również w alkierzach od strony ogrodowej. W alkierzach od strony frontowej umieszczono klatki schodowe oraz pomieszczenia biurowe. Sale ekspozycyjne są dostępne z holu I piętra, obsługiwane przez schody wyprowadzone z parteru.

I piętro łączników (półpiętro), łączących alkierze, zajmują pomieszczenia biurowe, sanitariaty oraz klatki schodowe, tzw. boczne.

6.2.4. Poddasze.

Poddasze w większej części jest przeznaczone na funkcję biurową. W części środkowej zlokalizowano bibliotekę, w tym magazyn księgozbioru. Część powierzchni zajmują również pomieszczenia magazynowe.

6.3. Wejścia do budynku.

Główne wejście do budynku od strony zachodniej, skomunikowane ze skwerem zlokalizowanym pomiędzy torowiskami, przylegającymi do jezdnii Alei Solidarności. Wejście poprzedzone schodkiem. Boczne wejścia, od strony północnej i południowej, poprzedzone schodkami i spocznikiem. Schody i spocznik zaopatrzone w balustradę. Wejścia boczne obecnie nie używane. Od strony ogrodowej, wejście poprzez okna balkonowe, wyprowadzone na taras. Dodatkowo wejście do piwnicy, skomunikowane z poziomem terenu za pomocą schodków zewnętrznych (zrealizowane w latach siedemdziesiątych XX wieku).

6.4. Podział na kondygnacje użytkowe.

Budynek składa się z dwóch kondygnacji nadziemnych oraz poddasza użytkowego. Obiekt posiada częściowe podpiwniczenie.

6.5. Komunikacja pionowa.

W budynku zlokalizowano kilka klatek schodowych. Główna klatka schodowa, umieszczona w owalnym ryzalicie, komunikuje parter obiektu z holem umieszczonym na I piętrze przed salami ekspozycyjnymi. Parter jest połączony z poddaszem za pomocą skomplikowanego systemu lokalnych klatek schodowych i przejść, umieszczonych m.in. we frontowych alkierzach. Do piwnicy zapewniają dostęp zabiegowe klatki schodowe umieszczone na parterze łączników alkierzy.

Budynek nie jest wyposażony w windy towarowe lub osobowe.

6.6. Cykulacja zbiorów między kondygnacjami.

W budynku nie zapewniono właściwej drogi do przewożenia zbiorów między kondygnacjami. Jedyną możliwością wprowadzenia zbiorów większych gabarytowo do sal ekspozycyjnych na I piętrze zapewnia reprezentacyjna, główna klatka schodowa.

6.7. Dostępność dla osób niepełnosprawnych.

Budynek wieloaspektowo nie jest dostępny dla osób niepełnosprawnych. Bariera architektoniczna, w postaci schodka przed wejściem głównym, uniemożliwia samodzielny dostęp z zewnątrz. Różnica poziomów w holu głównym wyklucza samodzielny dostęp do sali kinowej oraz innych pomieszczeń zlokalizowanych na parterze. Fakt zlokalizowania ekspozycji na I piętrze, które jest dostępne jedynie za pomocą reprezentacyjnej klatki schodowej, wyklucza możliwość obejrzenia zbiorów przez osoby niepełnosprawne. W budynku brak toalety dostosowanej do potrzeb osób niepełnosprawnych.

6.8. Hol główny.

Hol główny, łącznie z klatką schodową oraz holem na I piętrze, jest najbardziej reprezentacyjną przestrzenią obiektu. Ściany oraz sufity są dekorowane rozbudowanymi sztukateriami. Przestrzeń wzbogacono za pomocą kolumn, nisz i pilastrów. Posadzka wykończona kamieniem, zaopatrzona w indywidualnie projektowany wzór geometryczny. Bariery schodów, wykonane jako kute metalowe o bogatym rysunku. Wystrój nie jest wystrojem oryginalnym. Większość elementów dekoracyjnych wykonano po II wojnie światowej.

7. Istniejące ustroje budowlane. Wykończenie.

7.1. Opis ogólny - stan obecny.

Ściany budynku murowane z cegły ceramicznej pełnej, w części parteru oraz piwnic, zachowały się przedwojenne mury budynku. Stropy międzykondygnacyjne z płyt ceglanych na stalowych belkach dwuteowych oraz w postaci stropów odcinkowych lub sklepień ceglanych. Dach w konstrukcji drewnianej. Cokół, taras od strony ogrodu, część podokienników, słupków balustrad i dekoracji elewacji ryzalitu frontowego z kamienia naturalnego (piaskowiec). Balustrada ograniczająca tarasy południowy i północny (I piętro) żelbetowe. Pozostałe elementy wystroju elewacji, w tym gzyms kordonowy, koronujący i opaski okienne, wykonane w technologii tradycyjnej-ceglane, odlewane lub profilowane z zaprawy. Na elewacji do poziomu gzymsu kordonowego, płytkie boniowanie w tynku. Stolarka okienna i drzwiowa drewniana, w kolorze białym. We wnętrzu ściany tynkowane, część dekorowana za pomocą sztukaterii. Sufity tynkowane, część z nich, również dekorowana za pomocą sztukaterii, w tym w szczególności uproszczonych gzymsów. Posadzka w holu głównym na parterze, I piętrze oraz schodach komunikujących oba poziomy, kamienna. W pozostałych pomieszczeniach na kondygnacjach nadziemnych klepka dębowa, ułożona w prosty wzór. Schody boczne wykończone za pomocą lastyko.

Sztukaterie wykonane podczas odbudowy oraz w latach pięćdziesiątych XX wieku, w trakcie przekształcania budynku na Muzeum im. W. I. Lenina.

7.2. Ściany.

7.2.1. Ściana fundamentowa i istniejące izolacje w części podziemnej.

Ściany fundamentowe (wg. odkrywek opisanych w dokumentacji archiwalnej z 1975 roku), są posadowione ok. 40 cm poniżej poziomu piwnic. Głębokość posadowienia wynosi od 240 do 300 cm. Pierwotne zabezpieczenie przeciwwilgociowe ścian polegało na wybudowaniu, w odległości 18 cm od ściany fundamentowej, ścianki ceglanej, otynkowanej, pokrytej jedną warstwą papy na lepiku. Przestrzeń pomiędzy wypełniono gruzem z piaskiem i ziemią. Zgodnie z projektem z 1975 roku, autorstwa J. Brabandera, w 1977 roku, od strony zachodniej i wschodniej (z ominięciem ryzalitu południowo-wschodniego), wykonano ściankę osuszającą ze szczeliną wentylowaną. Ścianka osuszająca posadowiona na poziomie ok. 210 cm poniżej poziomu terenu. Wierzch przykryto płytkami betonowymi. Ściankę zaizolowaną za pomocą jednej warstwy papy na lepiku. Na podstawie projektu z 2006 roku, zaplanowano wykonanie

izolacji przeciwwodnej ściany fundamentowej za pomocą masy biutniczno-polimerowej oraz naprawę części istniejących ścianek przeciwwodnych.

Ściana fundamentowa nie została zaopatrzona w izolację termiczną.

Nie stwierdzono realizacji izolacji poziomej przeciwwodnej w ramach warstw podłogi piwnicy.

7.2.2. Ściany zewnętrzne.

Ściany zewnętrzne wykonane w technologii tradycyjnej, jako murowane z cegły pełnej, na zaprawie cementowo-wapiennej. Część murów kondygnacji piwnicy oraz parteru zachowane jako oryginalne (sprzed II wojny). Ściany zewnętrzne o różnej grubości, zawierającej się w przedziale 58-69,0 cm. Ściany nie zostały zaopatrzone w warstwę termoizolacji od strony zewnętrznej. Nie wykonano również termoizolacji od strony wnętrza budynku.

Ściany tynkowane od zewnątrz, malowane. Cokół wykonany z piaskowca. Od wewnątrz ściany tynkowane tynkiem cementowo-wapiennym, malowane. Cokoły z piaskowca w złym stanie - wykwit solne, zniszczenia powierzchni, wżery. Tynk zewnętrzny popękany. W niektórych miejscach odparzony.

7.2.3. Ściany wewnętrzne.

Ściany wewnętrzne wykonane w technologii tradycyjnej, jako murowane z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany wewnętrzne o różnej grubości, zawierającej się w przedziale 30-125,0 cm, w przypadku ścian dzielących kondygnacje na zasadnicze pomieszczenia. Pomieszczenia powstałe w wyniku wtórnych podziałów, wydzielone za pomocą ścian o grubości 10-15,0 cm. Ściany tynkowane tynkiem cementowo-wapiennym, malowane. Część ścian pomieszczeń reprezentacyjnych uzyskało opracowanie sztukatorskie (po II wojnie światowej).

7.3. Stropy i posadzki.

7.3.1. Strop nad piwnicą.

7.3.1.1. Typ 1-strop odcinkowy nad węzłem c.o.

Konstrukcję stropu odcinkowego stanowią belki dwuteowe I190 w rozstawie co 139-140 cm oraz płyta ceglana o grubości 13 cm. Na łukowych odcinkach płyty ceglanej zalega warstwa gruzu ceglanego, na którym umieszczono legary 10x10cm w rozstawie co 100 cm. Na legarach ślepa podłoga z desek o grubości 3,8 cm, na ślepej podłodze klepka dębowa o grubości 2,2 cm.

7.3.1.2. Typ 2-strop odcinkowy nad pomieszczeniem przyległym do węzła c.o.

Konstrukcję stropu odcinkowego stanowią belki dwuteowe I160 w rozstawie co 131 cm oraz płyta ceglana o grubości 13 cm. Na łukowych odcinkach płyty ceglanej zalega warstwa gruzu ceglanego, o grubości ok. 10 cm. Na warstwie gruzu wylewka cementowa o grubości 5 cm, do której klejona jest klepka dębowa o grubości 2,2 cm.

7.3.1.3. Sklepienie w piwnicy-typ 1.

Sklepienie wykonane z cegły ceramicznej na pół cegły, warstwa o grubości 13 cm. Nad płytą ceglana sklepienia gruz ceglany o grubości ok. 9,0 cm, na którym posadowiono płytę betonową o grubości 10 cm. Do płyty klejona klepka dębowa o grubości 2,2 cm. Pachwiny łuków wypełnione suchą gliną. Podpory o wysokości ok. 130 cm w rozstawie co 782 cm. Strzałka łuku ok. 237 cm.

7.3.1.4. Sklepienie w piwnicy-typ 2.

Sklepienie wykonane z cegły ceramicznej na całą cegłę, warstwa o grubości 27 cm. Nad płytą ceglana sklepienia gruz ceglany o grubości ok. 33,0 cm, na którym umieszczono wylewkę

cementową o grubości 5 cm. Do wylewki klejona klepka dębowa o grubości 2,2 cm. Pachwiny łuków wypełnione suchą gliną. Podpory o wysokości ok. 130 cm w rozstawie co 326 cm. Strzałka łuku ok. 108 cm.

7.3.2. Strop nad I piętrzem.

Zasadniczą konstrukcję stropu stanowią stalowe belki dwuteowe I400, w rozstawie co 100 cm, wraz z płytą ceglana opartą na dolnych półkach belek. Płyta typu półciężkiego jest wykonana z cegieł pełnych zwykłych, ułożonych w sposób żeberkowy (1 cegła na płasko, 2 cegły na rąb). Ponad płytą znajduje się warstwa o grubości około 6 cm, wykonana z tłucznia ceglanego. Deski o grubości 3,2 cm, stanowiące warstwę podkładową (ślepa podłoga) pod parkiet dębowy grubości 2,2 cm, spoczywają bezpośrednio na górnych półkach belek stalowych lub legarach drewnianych 5x8 cm, opartych na ceglanej płycie stropowej. Sufit tynkowany tynkiem o grubości 2,0 cm. W ramach odkrywki przeprowadzonej w 1983 roku nie stwierdzono korozji belek nośnych lub uszkodzeń stropowej płyty ceglanej. Odkrywkę wykonano nad salą ekspozycyjną na I piętrze.

7.3.4. Konstrukcja niektórych sufitów oraz ich wykończenie.

Część sufitów, o skomplikowanej geometrii, zrealizowano w oparciu o szalowanie, wykonane z drewna. Warstwę wykończeniową stanowi tynk, malowany na kolor biały. W pomieszczeniach piwnicy sufity tynkowane, malowane. Na parterze oraz I piętrze sufity tynkowane, malowane, dodatkowo wzbogacone za pomocą dekoracji sztukatorskich o stosunkowo nieskomplikowanym rysunku. Na poddaszu sufity tynkowane, malowane.

7.3.5. Zrealizowane zmiany w zakresie stropów.

W 1976 roku wykonano wymianę sklepienia pod tarasem na strop typu Kleina.

7.3.6. Wykończenie posadzek.

Posadzki wykończono w następujący sposób:

- w piwnicy posadzki betonowe (2,2 m i 3,6 m poniżej poziomu terenu);
- na parterze w holu wejściowym posadzka kamienna, z indywidualnym, geometrycznym wzorem, współgrająca z kamiennym wykończeniem schodków pomiędzy poziomami holu na parterze; w pozostałych pomieszczeniach, poza sanitarnymi, klepka dębowa lakierowana, o prostym sposobie ułożenia;
- na I piętrze w holu przed salami ekspozycyjnymi posadzka kamienna, z indywidualnym, geometrycznym wzorem, współgrająca z kamiennym wykończeniem schodów wiodących na I piętro z holu wejściowego na parterze; w pozostałych pomieszczeniach, poza sanitarnymi, klepka dębowa lakierowana, o prostym sposobie ułożenia; schody boczne wykończone lastryko;
- na poddaszu, poza pomieszczeniami sanitarnymi, klepka dębowa lakierowana, o prostym sposobie ułożenia; schody boczne wykończone lastryko.

7.4. Dach i obróbki blacharskie.

Nad zasadniczą częścią pałacu-korpusem, wysoki dach mansardowy. Nad alkierzami, dachy w formie kopulastej. Wieżba dachowa drewniana. Nad korpusem, widoczne uszkodzenia więźby, w tym:

- 1/mechaniczne, spowodowane podcinaniem oraz wycinaniem elementów więźby lub ich fragmentów w trakcie realizacji (lata 50-te XX wieku), nieistniejącej obecnie instalacji wentylacyjnej;
- 2/mechaniczne, spowodowane umiejscawianiem na więźbie elementów instalacyjnych (np. zbiornik CWU);
- 3/spowodowane poprzez zalewanie więźby wodą opadową-nacieki, fragmenty podlegające rozkładowi brunatnemu, fragmenty zaatakowane przez grzyby, w tym:
 - grzyb słodkowy,
 - grzyb domowy właściwy,

-grzyb podstawkowy.

Deskowanie połaci niepełne, o wilgotności sprzyjającej rozwojowi grzybów domowych. Dach pokryty blachą miedzianą. Stwierdzono brak paroizolacji oraz izolacji termicznej. Brak warstw izolacyjnych sprzyja kondensacji pary wodnej na blasze, a co za tym idzie, stałemu narażeniu więźby dachowej na zamakanie. Stwierdzono lokalne nieszczelności blaszanego pokrycia dachu.

Dach wyposażony w rynny, odprowadzające wodę deszczową z połaci dachowych, poprzez rury spustowe (ø15 cm), prowadzone na elewacji (12 szt.), do kanalizacji miejskiej.

Więźba dachowa nie jest zabezpieczona środkiem zabezpieczającym przed korozją biologiczną. Więźba dachowa nie jest zabezpieczona środkiem zabezpieczającym przed rozprzestrzenianiem ognia. Część elementów więźby nie okorowana.

Obróbki blacharskie wykonane z blachy miedzianej oraz stalowej, malowanej na kolor brązowy. Obróbki zabezpieczają gzyms wieńczący w postaci blach okapowych oraz pasów nadgzymsowych, półki gzymsu kordonowego, nadproża okien na I piętrze, gzymsy nadokienne I piętra dwuspadowe i półkoliste, gzymsiki wsporniczków gzymsów nadokiennych, gzymsy pod oknami I piętra, gzymsy podokienne okien niskich półokrągłych, obdasznice okien parteru oraz gzymsy podokienne parteru.

7.5. Balustrady i tarasy.

7.5.1. Balustrady i tarasy od strony północnej i południowej.

Balustrady po zniszczeniach wojennych, zostały odtworzone w formie barokowej, jako betonowe. Składają się z 4 słupków i 3 ażurowych przęseł. Dwa środkowe słupki zwieńczone ozdobnymi wazonami. Balustrady ułożone na wyniosłej wandze. W 1999 roku wykonano opracowanie postulujące remont balustrad znajdujących się w bardzo złym stanie technicznym. Zakładano wymianę wyeksploatowanych części i realizację nowych na wzór (odtworzenie w betonie) oraz zachowanie elementów nie zniszczonych (nakrywa balustrady oraz wazon).

Posadzka wykonana za pomocą terakoty.

7.5.2. Balustrady i tarasy od strony ogrodowej.

Balustrada tarasu od strony ogrodowej wykonana z piaskowca szydłowieckiego Śmitów. Posadzka zrealizowana z płyt kamiennych 52x52cm i 49x49cm-piaskowiec Szczytno o grubości 5 cm. Stopnie tarasu o szerokości 35 cm, grubości 15 cm wykonane z płyt piaskowca o różnej długości. Zastosowano piaskowiec Szczytno. Płyty o różnej długości zamontowano mijankowo.

W latach 70-tych XX wieku wykonano remont schodów na podstawie projektu J. Brabandera.

7.5.3. Balustrady przy wejściach bocznych

Balustrady przy wejściach bocznych wykonane na wzór balustrad tarasu północnego i południowego. Część dolna w bardzo złym stanie technicznym-odsłojenia wzdłuż i w poprzek elementów.

7.6. Stolarka okienna i drzwiowa.

7.6.1 Stolarka okienna.

W trakcie powojennej odbudowy, w obiekcie, zostały zamontowane drewniane okna w konstrukcji skrzynkowej. W trakcie kilkudziesięciu lat eksploatacji uległy zużyciu. Nie spełniały również norm w zakresie izolacyjności cieplnej. Podczas eksploatacji obiektu część okien wymieniono na PCV (piwnica-3 szt., parter-4 szt., poddasze-9 szt.).

W 2005 roku podjęto działania zmierzające do wymiany wyeksploatowanych okien. Zaplanowano wymianę wszystkich okien, również tych zrealizowanych jako PCV, na okna

skrzynkowe, wykonane z litego drewna sosnowego, klejonego trójwarstwowo. Konstrukcja okien miała składać się z trzech podstawowych elementów: skrzynki tworzonej przez ościeżnicę, skrzydeł okiennych oraz zestawu szklanego. Wszystkie elementy okien w kolorze białym, matowym.

W pałacu występuje 12 typów okien.

7.6.1.1. Okna szklone podwójnie.

Okna w poziomie piwnic, poddasza oraz strychu, wykonano jako jednoramowe z szybą zespoloną, z odtworzeniem profili na ramiakach, szczelinach i listwach przemykowych i ślemionach. Listwy z profilami wykonano z drewna litego. Szczeliny wykonano z drewna i naklejono obustronnie na szybę. Skrzydła okien otwierane do wewnątrz. Listwa dystansowa między szybami zestawu oraz uszczelki w kolorze białym.

7.6.1.2. Okna szklone potrójnie.

Okna w poziomie parteru i I piętra, w tym balkonowe, wykonano jako potrójnie szklone (również z uwagi na akustykę). Z uwagi na wytyczne konserwatorskie, trzecią szybę umieszczono w skrzydle okna zewnętrznego z osobną ościeżnicą, która za pomocą łączy stolarskich jest zespolona z ościeżnicą okna wewnętrznego. Na elementach okna zewnętrznego, jednoszybowego, w tym ramiakach, listwach przemykowych i ślemionach, wykonano profile analogiczne, jak na elementach okna wewnętrznego (na wzór istniejących). Szczeliny wykonano tradycyjnie, odtwarzając profil na wzór istniejącego. Skrzydła okien otwierane do środka.

7.6.1.3. Wywietrzniki.

W celu ułatwienia wentylacji i wietrzenia części pomieszczeń, przewidziano realizację wywietrzników. Wywietrzniki wykonano na parterze oraz I piętrze, w części prawego skrzydła okna, zamiast szyby.

7.6.1.4. Szklenie okien.

Przewidziano zastosowanie szklenia o podwyższonej izolacyjności termicznej. Zachowano wymiary netto szyb, bazując na wymiarach szyby okien istniejących.

7.6.1.5. Okucia okien.

Wykonano okucia obwiedniowe, w celu zminimalizowania widoczności elementów. Okucia mosiężne, w tradycyjnym wzorze, bez rozbudowanej dekoracji.

7.6.2. Stolarka drzwiowa.

Stolarka drzwiowa zewnętrzna i wewnętrzna drewniana. Skrzydła drzwi wykonano jako pełne, płycinowe. Drzwi zewnętrzne nie spełniają wymagań w zakresie termoizolacyjności. Nie stwierdzono faktu zamontowania w budynku drzwi o odporności ogniowej.

8. Opracowania i wytyczne branżowe i specjalistyczne.

8.1. Opinia techniczna z zakresu konstrukcji.

Stan techniczny budynku bez większych zastrzeżeń, poza konstrukcją drewnianą dachu. Konstrukcja dachu z uwagi na uszkodzenia mechaniczne oraz korozję biologiczną, jak również wiek konstrukcji, kwalifikuje się do wymiany. Dopuszczalne obciążenia użytkowe poszczególnych kondygnacji powinny być przeanalizowane w oparciu o ekspertyzę, na etapie projektu budowlanego. Należy wykonać odkrywki tynku w celu ustalenia powodu pęknięcia tynku.

8.2. Inwentaryzacja z zakresu instalacji sanitarnych.

Budynek posiada przyłącze wodociągowe, wspólne, na potrzeby bytowe oraz pożarowe. Budynek nie posiada instalacji ciepłej wody użytkowej. Obiekt wyposażony w kanalizację sanitarną i deszczową, odprowadzoną do istniejącego kanału ogólnospławnego 1100/600. Budynek nie posiada instalacji wentylacji mechanicznej. Obiekt wyposażono w instalację centralnego ogrzewania, zasilanej przez węzeł jednofunkcyjny. Instalacje w stanie wskazującym na zużycie eksploatacyjne.

8.3. Inwentaryzacja z zakresu instalacji elektrycznych

Istniejąca instalacja elektryczna została wykonana zgodnie z przepisami i normami, które w chwili obecnej już nie obowiązują. Jest ona przestarzała i wymaga całkowitej wymiany.

Układ zasilania TN-C – zasilanie po nn 230/400 VAC. Budynek zasilany jest jednostronnie po niskim napięciu 400 VAC. Zasilający kabel wprowadzony jest do budynku od strony południowej. Złącze kablowe oraz Główny Wyłącznik prądu znajduje się na parterze na korytarzu od strony południowej. Wyłącznik ręczny z bezpośrednim rozłączeniem toru prądowego przed układem licznikowym.. Przy wejściu głównym nie ma Przeciwpożarowego Wyłącznika Prądu. Gniazda 1 fazowe 230 VAC z tzw bolcem PEN – w układzie TN-C .Gniazda podtynkowe. Oprawy oświetleniowe ze źródłem żarnikowym lub świetlówek. Sterowanie ręczne za pomocą włącznika, w korytarzach przy użyciu automatów schodowych. Na obiekcie nie stwierdzono Głównej Szyny Uziemiającej oraz instalacji połączeń wyrównawczych.

Obiekt nie posiada zabezpieczeń wyłączników –różnicowoprądowych.

System SSWiN na obiekcie jest nieczynny - uszkodzony. Istniejący w budynku system SSP wykonany został w 1995 r. z wykorzystaniem centrali TELSAP SYSTEM 2000 produkcji POLON. System ten dla potrzeb Muzeum musi być wymieniony, ponieważ część jego elementów nie jest adresowalna oraz nie są już produkowane czujki pożarowe jonizacyjne z nim kompatybilne. W związku z tym, w istniejącej formie system nie jest w stanie realizować wymaganej funkcjonalności.

Na poddaszu ujawniono niezabezpieczone kable elektryczne.

8.4. Ocena w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

8.4.1. Wyposażenie budynku w instalacje i urządzenia przeciwpożarowe.

Budynek wyposażony jest w następujące instalacje i urządzenia przeciwpożarowe:

- 1/ odgromową,
- 2/ instalację hydrantów wewnętrznych (brak pełnej ochrony budynku);
- 3/ system sygnalizacji pożaru SSP (ochrona częściowa);

8.4.2. Wykaz niezgodności, stwierdzony na dzień realizacji opracowania:

(Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów)

- 1/brak wyposażenia klatek schodowych w urządzenia służące do usuwania dymu lub zapobiegających ich zadymieniu - §245 pkt 2 [a],
- 2/przekroczenie dopuszczalnej długości dojścia ewakuacyjnego o ponad 100% (wynosi ok. 30m przy wymaganych 10m dla jednego kierunku ewakuacji)
- §256 ust. 3 [a],
- 3/ szerokość użytkowa biegów i spoczników, dwóch bocznych ewakuacyjnych klatek schodowych jest mniejsza o ponad 1/3 od wartości wymaganych 1,2m i 1,5m (wynoszą odpowiednio poniżej 0,80m i 1,0m) - §68 ust.1 [a],
- 4/ występowanie na drogach ewakuacyjnych wykładzin podłogowych o nieznanym stopniu palności - §258 [a],

5/ brak wyposażenia wszystkich kondygnacji budynku w instalację awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego o natężeniu co najmniej 1lx i czasie działania co najmniej 1 godzinę - §181 ust. 3 pkt 1c [a],

6/ brak wyposażenia budynku w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne - §181 ust.3 pkt 1c [a],

7/ brak wymaganej szerokości drzwi wewnętrznych w budynku, która wynosi 0,7m- 0,8m przy wymaganej minimalnej 0,9m - §75 ust.2 [a],

Uwaga! Zgodnie z §16 ust. 1 rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010r. Nr 109, poz.719) i wymienionymi powyżej nieprawidłowości, istniejący budynek należy uznać jako zagrażający zdrowiu i życiu ludzi.

Ponadto, stwierdzono m. in. szereg innych nieprawidłowości:

8/ brak wyposażenia wszystkich kondygnacji budynku w wewnętrzną sieć wodociągową przeciwpożarową w postaci hydrantów wewnętrznych 25 z wężem półsztywnym - §19 ust.1 pkt 2a [b],

9/ brak wymaganej klasy odporności ogniowej dla wszystkich elementów budynku (m. in. drewniane stropy bez odporności ogniowej) - §216 ust.1 [a],

10/ brak zapewnienia wszystkim elementom budynku stopnia co najmniej nierozprzestrzenia ognia NRO (m. in. drewniana konstrukcja dachu) - §216 ust.1 [a],

11/ brak wyposażenia budynku w przeciwpożarowy wyłącznik prądu zlokalizowany przy wyjściu z obiektu - §183 ust. 2 i 3 [a],

12/ brak zapewnienia wymagań w zakresie trudno zapalności i nie wydzielania toksycznych produktów spalania i rozkładu dla foteli i siedzeń w sali kinowej na parterze budynku – §261 [a],

13/ brak oddzielenia poddasza użytkowego od palnej konstrukcji dachu przegrodą w klasie odporności ogniowej EI 30 - §219 ust. 1 [a],

14/ brak zamknięcia piwnic drzwiami w klasie odporności ogniowej EI 30 - §250 ust. 1 [a],

15/ zamknięcie drzwi ewakuacyjnych na klatki schodowe oraz drzwi ewakuacyjnych z klatek schodowych prowadzących na zewnątrz budynku w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe otwarcie - §4 ust. 1 pkt 14 [b],

16/ składowanie materiałów palnych oraz innych przedmiotów na drogach ewakuacyjnych w sposób zmniejszający ich szerokość poniżej parametrów określonych w przepisach techniczno – budowlanych - §4 ust. 1 pkt 11 [b].

9. Zalecenia.

9.1. Przed wykonaniem projektu budowlanego, należy zrealizować odkrywki stropów w celu potwierdzenia ich konstrukcji oraz stanu tej konstrukcji. Miejsca odkrywek do wskazania przez Projektanta Konstrukcji.

II. OPIS.PROJEKT.

10. Strategia dla zespołu Muzeów. Zakres. Podział na fazy.

10.1. Strategia dla zespołu Muzeów.

Rozbudowa i przebudowa Pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów jest częścią szerokiego programu rozwoju Muzeum Niepodległości w Warszawie, którego celem jest:

- spopularyzowanie i uatrakcyjnienie idei niepodległości i wolności;
- stworzenie na bazie istniejących placówek Muzeum spójnego, nawzajem uzupełniającego się zespołu muzealnego, z wyspecjalizowanymi jednostkami w zakresie powierzonych im zadań;
- dostosowanie placówek Muzeum do modelu funkcjonowania współczesnych placówek muzealnych;
- stworzenie właściwych warunków do składowania, udostępniania i ekspozycji posiadanych zbiorów, w tym również w zakresie przewidywanych zakupów nowych eksponatów etc.;
- dostosowanie placówek do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Przewiduje się realizację programu rozwoju Muzeum Niepodległości w ramach trzech zadań:

- Zadanie 1: Muzeum Więzienia Pawiak - Centrum Martyrologii Niepodległościowej (nazwa robocza)

-Zadanie 2: Muzeum X Pawilonu Cytadeli Warszawskiej- Centrum Edukacji Niepodległościowej (nazwa robocza) i Centralny Zespół Magazynowania, Digitalizowania i Konserwacji Zbiorów Muzeum Niepodległości.

-Zadanie 3: Pałac Przebendowskich/Radziwiłłów- Centrum Myśli Niepodległościowej (nazwa robocza).

Zakłada się stworzenie centralnego systemu informatycznego, obejmującego wszystkie placówki Muzeum Niepodległości. Głównym elementem systemu będzie serwerownia centralna, umieszczona w nowoprojektowanym budynku Centralnego Zespołu Magazynowania, Digitalizowania i Konserwacji Zbiorów Muzeum Niepodległości (Cytadela). Każda z placówek/oddziałów lub ich wydzielonych części, zaopatrzona będzie w lokalną serwerownię, skomunikowaną z serwerownią centralną. System umożliwił będzie korzystanie ze zdigitalizowanych zasobów Muzeum za pomocą terminali komputerowych rozmieszczonych w poszczególnych jednostkach organizacyjnych Muzeum oraz za pomocą portalu internetowego. System umożliwił będzie zdalny monitoring placówek Muzeum w zakresie zagadnień związanych z bezpieczeństwem oraz eksploatacją (zużycie mediów etc.).

10.2. Zakres opracowania. Fazy realizacji zadania 3.

Projekt koncepcyjny obejmuje swoim zakresem realizację kompleksowej strategii, zmierzającej do dostosowania d. pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów wraz z otoczeniem do nowych funkcji kulturalnych i edukacyjnych oraz zapewnienia dostępu do obiektu dla osób niepełnosprawnych.

Ważnym elementem projektu, jest również uczytelnienie lokalizacji Muzeum Niepodległości i wciągnięcia go w tkankę miejską, poprzez realizację zagospodarowania terenu w szerokim zakresie. Z uwagi na specyfikę zadania, podzielono je na III fazy:

1/ Faza I: przebudowa i modernizacja budynku d. pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów, wraz z realizacją najbliższego otoczenia przed wejściem głównym do obiektu;

2/ Faza II: budowa nowej, wielofunkcyjnej części podziemnej, wraz z zagospodarowaniem części ogrodowej;

3/ Faza III: realizacja wielofunkcyjnego skweru miejskiego, wspomagającego popularyzację działalności Muzeum Niepodległości, w części zachodniej działki 20/2 oraz przebudowa parkingu dla samochodów osobowych, w części wschodniej działki 20/2.

11. Lokalizacja.

11.1. Lokalizacja.

11.1.1. Faza I.

W ramach fazy pierwszej, zakłada się przebudowę budynku istniejącego, zlokalizowanego w województwie mazowieckim, powiat m.st. Warszawa, 02-240 Warszawa, Śródmieście, Alei Solidarności 62, na działce nr 11, obręb 50210 oraz fragmentu działki nr 11, przed wejściem głównym do budynku;

11.1.2. Faza II.

W ramach fazy drugiej, zakłada się budowę nowej kubatury (pod ziemią), zlokalizowanej w województwie mazowieckim, powiat m.st. Warszawa, 02-240 Warszawa, Śródmieście, przy Alei Solidarności 62, na działce nr 11, obręb 50210 oraz fragmentu działki nr 11, na tyłach obiektu planowanego do przebudowy w ramach fazy I.

11.1.3. Faza III.

W ramach fazy trzeciej, zakłada się przebudowę skweru oraz parkingu, zlokalizowanych w województwie mazowieckim, powiat m.st. Warszawa, 02-240 Warszawa, Śródmieście, przy Alei Solidarności, na działce nr 20/2, obręb 50210.

12. Faza I.

W ramach I fazy, zaplanowano, realizację adaptacji istniejącego budynku pałacu oraz zagospodarowanie terenu znajdującego się przed wejściem głównym do MN, na działce 11.

12.1. Założenia.

- dostosowanie wnętrza obiektu do potrzeb współczesnej placówki muzealnej, w tym poprzez wzbogacenie programu dostępnego dla zwiedzających;
- wprowadzenie do obiektu elastycznej przestrzeni do ekspozycji tymczasowej;
- reorganizacja cyrkulacji w budynku w zakresie zwiedzających, zbiorów;
- reorganizacja funkcjonalna w celu uczynienia oryginalnych założeń przestrzennych obiektu;
- udostępnienie budynku dla osób niepełnosprawnych;
- uczynienie wejścia głównego do obiektu;

12.2. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne.

12.2.1. Zagospodarowanie terenu.

12.2.1.1. Plac wejściowy i uliczka jednokierunkowa.

Przed wejściem do Muzeum Niepodległości zaprojektowano plac wejściowy, zbierający wszystkie kierunki dojść pieszych do budynku. Plac jest pomyślany jako miejsce gromadzenia się grup wycieczkowych, miejsce oczekiwania przed wejściem do obiektu, miejscem, gdzie może być rozpoczynana opowieść o Muzeum i jego zbiorach. W ramach placu zaplanowano realizację nieregularnie rozrzuconych miejsc do siedzenia, które jednocześnie stanowią barierę przed zajmowaniem placu przez samochody osobowe.

Zaprojektowano wtopienie istniejącej uliczki przejazdowej, łączącej jezdnię Alei Solidarności, w posadzkę placu. Rozwiązanie takie, ma za zadanie ustanowienie nadrzędności ruchu pieszego nad ruchem kołowym na przedpolu Muzeum. Inwestor dążył będzie do całkowitej likwidacji uliczki/przejazdu-do rozstrzygnięcia w porozumieniu z Inżynierem Ruchu m.st.

12.2.1.2. Droga Bohaterów.

W północnej części terenu przed Muzeum, zaplanowano zakończenie „Drogi Bohaterów”, która zgodnie z zamierzeniem projektowym, końcowym swoim odcinkiem, wtapiać się będzie w plac wejściowy. W ramach „Drogi Bohaterów”, przewidziano realizację stałej, zewnętrznej ekspozycji,

która przedstawiać będzie ważne postacie, związane z polską drogą do niepodległości. Całość założenia do zrealizowania razem z fazą III.

12.2.2. Cyrkulacja zwiedzających/pracowników.

Wejście główne do budynku pozostawiono od strony zachodniej, na szczycie ryzalitu owalnego. Zaplanowano uruchomienie wejść bocznych, z których wejście północne, pełnić będzie funkcję wejścia dla osób niepełnosprawnych, a wejście południowe, zasilać będzie restaurację, zlokalizowaną na parterze oraz będzie mogło być użytkowane przez pracowników. Wejście dla niepełnosprawnych, za pomocą korytarzy wewnętrznych, prowadzić będzie do pomieszczenia kasy/informacji.

Hol wejściowy na parterze, pełnić będzie funkcję miejsca gromadzenia się, oczekiwania. Z holu, za pomocą nowych dwóch, symetrycznie rozłożonych biegów, będzie można dostać się na kondygnację -1. Również z holu przechodzić się będzie do przestrzeni kasy/informacji, a stamtąd, północnym biegiem reprezentacyjnych schodów, docierać się będzie do holu przed salami ekspozycyjnymi na I piętrze. Bieg południowy klatki reprezentacyjnej sprowadzać będzie zwiedzających, poprzez sklep muzealny, z powrotem do holu wejściowego.

W budynku przewidziano realizację dwóch wind osobowych. Winda, o wymiarach kabiny 210x110 cm (dł. x szer.), umieszczona w sąsiedztwie kasy/informacji, z założenia ma obsługiwać zwiedzających. Winda, o wymiarach kabiny 140x110 cm (dł. x szer.), umieszczona w rejonie sklepu muzealnego, przeznaczona będzie głównie dla pracowników.

Zdecydowano o uporządkowaniu układu klatek schodowych, zlokalizowanych w bocznych częściach budynku. Zaprojektowano wyburzenie istniejących i zastąpienie ich nowymi, spełniającymi przepisy w zakresie zgodności z Warunkami Technicznymi oraz przepisami w zakresie ochrony ppoż. Nowe klatki schodowe, w prosty sposób komunikujące poziomy od -1 do +2, zaplanowano w alkierzach frontowych. Klatki schodowe wyposażono w dusze doświetlające.

Z poziomu +2, zaplanowano realizację nowych biegów schodów (w miejscu istniejących), spełniające obecnie obowiązujące przepisy. Schody te, łączą poziom +2 z poziomem +3.

Z poziomu +3, wyprowadzono klatkę schodową zasilającą projektowany poziom +4.

12.2.3. Cyrkulacja zbiorów.

Zaprojektowano windę towarową, do przewożenia zbiorów, elementów dekoracji, o wymiarach kabiny 340x335 cm (dł. x szer.). Winda komunikuje kondygnacje od -1 do +1.

Na poziomie -1 umieszczono pomieszczenie przyjęcia zbiorów-służbę, a obok niego magazyn tymczasowy.

Ze służby zapewniono dostęp do dwóch pracowni konserwatorskich, w których zbiory mogą być poddawane bieżącej konserwacji. W sąsiedztwie pracowni konserwatorskich, zrealizowano pracownię realizacji ekspozycji (warsztat).

Do czasu realizacji pełnego systemu cyrkulacji zbiorów w MN, kolejna część przewidziana do realizacji w fazie II, zasilanie windy towarowej, odbywać się może poprzez wejście główne lub wejście od strony tarasu, zlokalizowane na parterze obiektu.

12.2.4. Kondygnacja -1.

Na kondygnacji -1 zaplanowano hol wejściowy dolny, który oprócz funkcji komunikacyjnych, będzie przestrzenią, w ramach której przewiduje się realizację wystaw czasowych. Bezpośrednio z przestrzeni holu zapewniono dostęp do szatni dla zwiedzających oraz zespołu toalet, w tym również toalety dla niepełnosprawnych.

Naprzeciwko klatki schodowej, prowadzącej zwiedzających z holu wejściowego górnego, zaprojektowano wielopoziomową czytelną, zaopatrzoną w otwarty księgozbiór. W czytelną zorganizowano stanowisko dla personelu oraz różne formy siedzisk dla czytelników. Poziom czytelną połączono z poziomem holu dolnego, za pomocą podnośnika (dla osób niepełnosprawnych) oraz szerokich schodów.

Na kondygnacji -1 zorganizowano fragment zespołu „cyrkulacji zbiorów”, o którym wspomniano w punkcie 4.2.3.

Na poziomie -1 zaprojektowano również umieszczenie kuchni, obsługującej kawiarnię/restaurację, zlokalizowaną na parterze oraz magazyn sklepu muzealnego.

12.2.5. Parter.

Na parterze umieszczono zespół wejścia głównego z holem wejściowym (górny hol). W sąsiedztwie holu zlokalizowano przestrzeń kasy i informacji, a po przeciwnej stronie holu, sklep muzealny z małą czytelną. Sklep muzealny zaopatrzone w wejście dla pracowników, prowadzące do projektowanej klatki K1, którą można dostać się na kondygnację -1 i tym samym do magazynu sklepu muzealnego.

Przy wejściu dla niepełnosprawnych (północne wejście boczne), zorganizowano toaletę dla niepełnosprawnych oraz pomieszczenie biurowe dla szefa ochrony (dobra komunikacja z zespołem wejścia).

Sala znajdująca się na osi holu wejściowego, pełnić będzie rolę sali wielofunkcyjnej, w której organizować będzie można zajęcia edukacyjne oraz ekspozycje czasowe. Przestrzeń przylegająca do sali, znajdująca się w sąsiedztwie północno-wschodniego alkierza, przeznaczona jest na wystawy czasowe.

W południowo-wschodnim narożniku budynku, zaplanowano umieszczenie restauracji/kawiarni. Restaurację „Niepodległa”, podzielono na ogólną salę restauracyjną, w ramach której zorganizowano bar oraz wydzieloną salkę kawiarnianą. Restauracja jest dostępna z holu wewnętrznego oraz za pomocą niezależnego dojścia, skomunikowanego z południowym wejściem bocznym. W sąsiedztwie holu wejścia bocznego, umieszczono toaletę, obsługującą restaurację. Przewidziano możliwość zrealizowania zewnętrznego tarasu restauracji/kawiarni, przylegającego do pomieszczeń restauracji.

12.2.6. I piętro.

Na „niskim” I piętrze (półpiętro), dostępnym za pomocą bocznych klatek schodowych (K1 i K2), zorganizowano pomieszczenia biurowe oraz węzły sanitarne, obsługujące te pomieszczenia.

Na „wysokim” I piętrze, przewidziano likwidację wtórnych podziałów i aranżację, całej, nie zajętej przez komunikację pionową, przestrzeni, na potrzeby ekspozycyjne. W holu I piętra przewidziano realizację ekspozycji czasowej, pozostałych salach, ekspozycję stałą muzeum.

12.2.7. Poddasze.

W ramach poddasza, oznaczonego w projekcie jako poziom +2, +3, +4, zaplanowano realizację pomieszczeń biurowych i administracyjnych, przeznaczonych dla pracowników MN. Skoncentrowanie funkcji biurowej w jednym miejscu, pozwoli na zwolnienie powierzchni na parterze i przeznaczenie jej na cele obsługi zwiedzających oraz usprawnienie komunikacji wewnętrznej między pracownikami. Należy również podkreślić, że nowe pomieszczenia biurowe odpowiadać będą współczesnym standardom, obowiązującym w tym zakresie, w opozycji do stanu obecnego.

Na poziomie +2 zaplanowano umieszczenie pomieszczeń dyrekcji, radcy prawnego, działu finansowo-księgowego, specjalisty ds. remontowo-budowlanych, działu historii. Na tym

poziomie zaplanowano również realizację 10-osobowej salki konferencyjnej oraz pomieszczeń pomocniczych (sanitariatów, kuchenek).

Na poziomie +3, umieszczono Instytut Kresowy, Dział Kadr, Dział Edukacji i Promocji, Referat Gospodarczy, pomieszczenie kierownika biblioteki. Na tym poziomie zaplanowano dodatkowo realizację 10-osobowej salki konferencyjnej oraz pomieszczeń pomocniczych (sanitariatów, kuchenek).

Na poziomie +4, umieszczono dział gromadzenia, inwentaryzacji i konserwacji zbiorów oraz trzy, podręczne pracownie konserwacji/inwentaryzacji zbiorów.

12.3. Architektura. Materiały.

12.3.1. Zagospodarowanie terenu.

- plac wejściowy: układ nawierzchni wykończonych płytami granitowymi oraz żwirem; krawężniki granitowe;
- ławki wykonane jako prefabrykowane w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement;
- tablice informacyjne „Drogi Bohaterów” w postaci wielowarstwowego szkła bezpiecznego, klejonego, nadrukowywanego, podświetlanego, mocowanego w cęgach wykonanych ze stali typu Corten;
- słupki oświetleniowe niskie, o prostej formie, rozlokowane wzdłuż krawędzi placu wejściowego, część podświetlenia ciągów pieszych wbudowana w ławki;
- rampy/podejścia do wejść bocznych-konstrukcja stalowa, nawierzchnia w postaci kratki WEMA, od strony ulicy barierka szklana, mocowana w profilu dolnym, od strony elewacji, ażurowa barierka na słupach stalowych (pochwył+pochwył dla niepełnosprawnych);

12.3.2. Budynek.

- zakłada się pozostawienie wystroju elewacji bez zmian, projektuje się wymianę tynku na nowy, ciepłochronny, kolor tynku tzw. „stara biel”;
- zaprojektowano wypełnienie tympanonu w ryzalicy ogrodowym za pomocą szkła przezroczystego, mocowanego punktowo; przewiduje się zachowanie geometrii tympanonu, łącznie z opracowaniem dekoracyjnym, zaprojektowano podział na maksymalne duże tafle; konstrukcja w postaci żeber szklanych;
- zaprojektowano wykonanie pasów szklanych w dachu, w celu doświetlenia powierzchni biurowych na poddaszu; pasy licowane z powierzchnią połaci i dostosowane do spadku połaci dachowych; pasy umieszczane w połaciach dachu zorientowanych w kierunku jezdni Alei Solidarności (większość od strony północnej);
- ściany:
 - istniejące dekoracje sztukateryjne do pozostawienia, zakłada się przeprowadzenie oczyszczenia i ponownego przemalowania powierzchni,
 - tynki płaskie do wymiany, na ścianach zewnętrznych na ciepłochronne, malowane na kolor biały,
 - ściany szybów windowych, widoczne od wewnątrz, w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement,
 - ściana restauracji, otwierająca się na hol wejściowy, szkło bezszprosowe, bazujące na konstrukcji z żeber szklanych, mocowanie punktowe,
 - pozostałe ściany drugorzędne murowane, tynkowane lub w systemie suchej zabudowy, malowane na kolor biały,
 - w przestrzeni czytelnicy na kondygnacji -1 zastosować ściennie panele akustyczne, w części wykończone filcem okładzinowym;
- posadzki:
 - kamienne, do pozostawienia bez zmian,

- w salach ekspozycyjnych, pomieszczeniach ogólnodostępnych, na ciągach komunikacyjnych ogólnodostępnych, zrealizować posadzkę betonową terazzo o drobnym uziarnieniu-kolorystyka biało/szara, w czytelną posadzkę z akcentami czarnymi,
- w pomieszczeniach technicznych i obsługujących posadzkę techniczną betonową,
- w pomieszczeniach biurowych wykładzina na podkładzie tłumiącym,
- sufity:
 - istniejące dekoracje sztukateryjne do pozostawienia, zakłada się przeprowadzenie oczyszczenia i ponownego przemaalowania powierzchni,
 - w nowopowstałych pomieszczeniach, w szczególności biurowych, sufity o właściwościach akustycznych (tłumienie pogłosu etc.);

13. Faza II.

W ramach II fazy, zaplanowano realizację 3 kondygnacyjnej struktury podziemnej, w części wschodniej działki nr 11 oraz zagospodarowanie terenu tego fragmentu działki. W trakcie określania obrysu części podziemnej, wzięto pod uwagę uwarunkowania wynikające z występowania jednostek zieleni wysokiej. Drzewa istniejące przewidziano do zachowania.

13.1. Założenia.

- wzbogacenie programu dostępnego dla zwiedzających poprzez realizację nowych funkcji oraz udostępnienie części ogrodowej działki;
- wzbogacenie wachlarza w zakresie możliwości wykorzystania infrastruktury obiektu (drugie wejście);
- organizacja nowoczesnych powierzchni magazynowych (księgozbiór, zbiory podręczne);
- reorganizacja sposobu ekspedycji zbiorów do/z muzeum;
- dopełnienie układu projektowanego w fazie pierwszej;

13.2. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne.

13.2.1. Zagospodarowanie terenu.

Zagospodarowanie terenu po wschodniej stronie pałacu ma wspomagać funkcjonowanie MN wielowątkowo.

Przy uliczce jednokierunkowej wschodniej, zaprojektowano zatokę autobusową, umożliwiającą bezpieczne wysiadanie grup wycieczkowych, planujących odwiedzić Muzeum Niepodległości. Zatoka jest połączona ciągami pieszymi z wejściem ogrodowym, zlokalizowanym na kondygnacji -1 oraz z wejściem głównym na parterze.

Na przedłużeniu istniejącego tarasu zaprojektowano zewnętrzny amfiteatr, który zgodnie z założeniem ma wspierać funkcję edukacyjną MN i być zewnętrznym poszerzeniem sali wielofunkcyjnej, znajdującej się na osi holu głównego.

Na terenie, w sąsiedztwie projektowanych świetlików, planuje się ustawienie odzyskanych przez MN czterech rzeźb, ustawionych pierwotnie w ogrodzie. Alternatywnie, można rozważyć umieszczenie rzeźb wewnątrz świetlików.

Z uliczki jednokierunkowej, wyprowadzono rampę zjazdową, obsługującą projektowany parking podziemny oraz strefę dostaw zbiorów.

13.2.2. Cyrkulacja zwiedzających/pracowników.

Dostęp do holu wielofunkcyjnego, zlokalizowanego na kondygnacji -1 projektowanej struktury podziemnej, dla zwiedzających/odwiedzających zapewniono:

- poprzez czytelną ulokowaną na kondygnacji -1 budynku istniejącego;
- za pomocą wejścia „ogrodowego”, po schodach zewnętrznych, rozpoczynających swój bieg w rejonie projektowanej zatoki autobusowej;
- za pomocą windy osobowej komunikującej poziom terenu z poziomem galerii przy sali kinowej,

zlokalizowanej na poziomie -1.

Z holu wielofunkcyjnego, dzięki wznoszącej się galerii, odwiedzający docierają do wejść na widownię sali kinowej, wejść znajdujących się na tyłach najwyższej położonego rzędu siedzeń. Za pomocą lokalnej klatki schodowej, z tego punktu, odwiedzający mogą dotrzeć do toalet obsługujących część podziemną. Dostęp do tych toalet, zapewniono również bezpośrednio z holu wielofunkcyjnego.

Pracownicy docierają na wszystkie kondygnacje struktury podziemnej za pomocą windy osobowej D8 oraz klatki schodowej K8, która pełni jednocześnie funkcję klatki schodowej ewakuacyjnej.

Na parking podziemny, pracownicy i niektórzy dostawcy, docierają za pomocą windy samochodowej D07 (jednocześnie winda do przewożenia zbiorów).

13.2.3. Cyrkulacja zbiorów/księgozbioru.

Przewidziano realizację rampy, zasilającej windę towarową D7, komunikującą poziom -1, gdzie dostarczane są zbiory transportem samochodowym, z kondygnacją -3, na której umieszczono główne magazyny.

Ze strefy ekspedycji zbiorów, zlokalizowanej na przedłużeniu rampy, przewidziano dostęp do służby, ulokowanej w budynku istniejącym, za pomocą windy D7 (obustronne otwarcie drzwi) oraz za pomocą korytarza transportowego.

Książki mogą być przewożone z/do magazynu czytelnictwa/biblioteki zlokalizowanej na kondygnacji -3 za pomocą windy D8.

13.2.4. Kondygnacja -3.

Na kondygnacji -3 umieszczono pomieszczenie przyjęcia zbiorów, magazyn główny zbiorów, magazyn czytelnictwa oraz magazyny administracyjne. Bezpośrednio z pomieszczenia przyjęcia zbiorów, zapewniono również dostęp do magazynu specjalnego, wodoszczelnego.

13.2.5. Kondygnacja -2.

Na kondygnacji -2 umieszczono parking dla pracowników muzeum z 26 miejscami parkingowymi dla samochodów osobowych. Na tej kondygnacji umieszczono również pomieszczenia magazynowe i techniczne.

13.2.6. Poziom -1,5.

Na poziomie -1,5 umieszczono toalety i szatnię, obsługujące węzeł sali kinowej. Na tym poziomie zlokalizowano również pomieszczenia magazynowe i techniczne.

13.2.7. Kondygnacja -1.

Głównym elementem kondygnacji -1 jest sala kinowa na 174 miejsca siedzące. Salę wyposażono w stałą, audytoryjną widownię. W sali przewidziano realizację wyniesionej sceny, a na tyłach widowni, kabiny projekcyjnej/technika. Sala wykorzystywana będzie do organizacji spotkań z udziałem intelektualistów i szerokiego spektrum przedstawicieli różnych nurtów i organizacji, w ramach projektu pt. **Forum Myśli Niepodległościowej i Wolnościowej**. Sala ma być również miejscem, wykorzystywanym do organizacji uroczystości rocznicowych, w tym o charakterze oficjalnym/państwowym.

Salę obiega wznosząca się galeria, który może służyć jako dodatkowo przestrzeń do organizacji ekspozycji tymczasowej. Funkcję taką, może pełnić również hol wielofunkcyjny, do którego wchodzi się z budynku istniejącego oraz za pomocą schodów zewnętrznych. W narożniku holu umieszczono kawiarnię, która jest połączona z kuchnią, obsługującą kawiarnię/restaurację na parterze.

Dzięki realizacji niezależnego dostępu na kondygnację -1 projektowanej struktury podziemnej,

możliwe jest funkcjonalne wydzielenie węzła sali kinowej i tym samym organizowanie wydarzeń, niezależnie od funkcjonowania zasadniczej części MN.

13.3. Architektura. Materiały.

13.3.1. Zagospodarowanie terenu.

- ciągi piesze: układ nawierzchni wykończonych płytami betonowymi gładkimi oraz żwirem; krawężniki betonowe;
- amfiteatr wykonany w zakresie wykończenia w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement;
- słupki oświetleniowe niskie, o prostej formie, rozlokowane wzdłuż krawędzi ciągów komunikacyjnych, część podświetlenia ciągów pieszych wbudowana w stałe elementy zagospodarowania terenu;
- barierki szklane, bez pochwytu oraz słupków, mocowanie w profilu dolnym;

13.3.2. Budynek.

- pałac-powiększenie otworów okiennych (dostęp do tarasu przy restauracji) należy wykonać na wzór otworów istniejących (jak na osi ryzalitu ogrodowego), w zakresie wystroju, podziałów stolarki i etc.
- przy pałacu-taras restauracji wykonany z piaskowca, barierka całoszklana bez podziałów, mocowanie w profilu dolnym;
- zejście do wejścia „ogrodowego” (schody, ściany) w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement,
- ściany:
 - części wspólnych na -1 w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement,
 - w przestrzeni sali kinowej na kondygnacji -1 zastosować ścienne panele akustyczne, w części wykończone filcem okładzinowym;
 - pozostałe ściany drugorzędne murowane, tynkowane lub w systemie suchej zabudowy, malowane na kolor biały,
- posadzki:
 - w przestrzeniach ekspozycyjnych, pomieszczeniach ogólnodostępnych, na ciągach komunikacyjnych ogólnodostępnych, zrealizować posadzkę betonową terazzo o drobnym uziarnieniu-kolorystyka biało/szara,
 - w pomieszczeniach technicznych i obsługujących posadzka techniczna betonowa,
 - w sali kinowej wykładzina na podkładzie tłumiącym,
- sufity:
 - części wspólnych na -1 w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement,
 - w przestrzeni sali kinowej na kondygnacji -1 zastosować panele akustyczne;
- w pomieszczeniach technicznych i obsługujących, beton konstrukcyjny impregnowany.

14. Faza III.

W ramach III fazy zaplanowano realizację przebudowy skweru miejskiego, znajdującego na zachód od pałacu, na terenie działki nr 22 oraz przebudowę parkingu, ulokowanego na wschód od pałacu, na terenie działki nr 22.

14.1. Założenia.

- uczytelnienie lokalizacji Muzeum Niepodległości, poprzez realizację programu zewnętrznych aktywności dla różnych grup wiekowych, w oparciu o przebudowę istniejącego skweru miejskiego;
- zintegrowanie MN z tkanką miejską, w tym z komunikacyjnym punktem przesiadkowym (metro, autobusy, tramwaje);

-dopełnienie układu projektowanego w fazie pierwszej i drugiej;

14.2. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne.

14.2.1. Przebudowa skweru pod stronie zachodniej.

W ramach przebudowy skweru przewidziano realizację bogatego programu, mającego za zadanie, przyciągnięcie mieszkańców miasta, wciągnięcie ich w przestrzeń skweru oraz w ostatecznym rezultacie, skłonienia do odwiedzenia MN. Program ma zachęcić różne grupy wiekowe, do obcowania z terenem, a w konsekwencji z Muzeum Niepodległości.

W sąsiedztwie węzła przystankowego, przewidziano realizację konkurencyjnej przestrzeni pn. MN w pigułce, umożliwiającego oczekiwanie na środki komunikacji miejskiej i jednocześnie obcowanie z ekspozycją MN. Przewidziano realizację punktu kawowego, związanego z restauracją/kawiarnią „Niepodległa”, który odpłatnie serwować będzie napoje i ciastka w opakowaniach sygnowanych nazwą Muzeum Niepodległości. Miejsce to pełnić będzie jednocześnie funkcję centralnego punktu informacyjnego, w którym będą udzielane informacje nt. wszystkich placówek MN.

W sąsiedztwie punktu kawowego, zlokalizowana będzie zmieniająca się ekspozycja, oparta o środki multimedialne, dające możliwość wglądu w aktualną działalność ekspozycyjną MN. Po przeciwnej stronie umieszczona będzie zewnętrzna czytelnia z wydawnictwami zapewnianymi przez MN-do przeczytania i pozostawienia dla innych zainteresowanych.

Z przestrzeni opisanej powyżej, zaprojektowano dwie możliwości dojścia do Muzeum Niepodległości. Alejką Centralną, osiowo naprowadzającą na wejście główne lub bardziej skomplikowaną w rzucie alejką, pn. „Droga Bohaterów”.

Wzdłuż Alejki Centralnej przewidziano realizację dwóch atrakcji, zasadniczo przewidzianych dla najmłodszych odwiedzających. Pierwsza z nich to „Górka Generała”, która umożliwi przybliżenie najmłodszym roli dowódcy, nadzorującego pole walki. W sezonie zimowym urządzenie to może służyć jako miejsce do jazdy na sankach. Bliżej MN umieszczono dwa układy prefabrykowanych, współczesnych w formie, wyobrażeń koni, zgrupowanych w szysk klinowy. Wysokość siedziska ma być dostosowana do możliwości poruszania się małych dzieci. Urządzenie ma przybliżać małym odkrywcóm pojęcie podstawowego szyku konnego kawalerii, przez wieki będącej chlubą polskiego wojska.

Ciąg pieszy pn. „Droga Bohaterów” jest zasadniczo przeznaczona dla starszych odwiedzających. Wzdłuż „meandrującej” alejki rozstawione zostaną tablice, zawierające nadrukowane na szkło zdjęcie oraz krótką notkę biograficzną, wybranego bohatera polskiej walki o niepodległość. Naprzeciwko części tablic, umieszczone zostaną ławeczki. Tablice w nocy podświetlone. Najbliżej wejścia do MN, zaplanowano umieszczenie tablicy z najbardziej „współczesnym” bohaterem.

14.2.2. Przebudowa parkingu po stronie wschodniej.

Zaprojektowano przebudowę istniejącego parkingu miejskiego, znajdującego się po wschodniej stronie pałacu. Przebudowa pozwoli na zwiększenie liczby miejsc parkingowych oraz poprawienie obsługi komunikacyjnej parkingu. Zaplanowano realizację 25 miejsc parkingowych.

14.2.3. Ekspozycja stała zewnętrzna.

Zaprojektowano realizację zewnętrznej ekspozycji stałej, wzdłuż torowisk/jezdni. Z założenia forma takiej prezentacji ma zachęcać przejeżdżających, komunikacją miejską lub indywidualną, do zainteresowania się miejscem. Ekspozycja w formie elementów o zmiennej wysokości, z nadrukowanymi zdjęciami, wyrazami, ma intrygować i być zewnętrzną wizytówką MN. Ekspozycja ma jednocześnie być formą wydzielienia przestrzeni skweru od ruchu miejskiego i tym samym ma zapewnić poczucie komfortu i bezpieczeństwa użytkownikom przestrzeni.

14.3. Architektura i materiały.

- ciągi piesze: układ nawierzchni wykończonych płytami betonowymi gładkimi oraz żwirem; krawężniki betonowe;
- formy przestrzenne wykonane w zakresie wykończenia, w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement;
- ekspozycja wzdłuż torowisk w zakresie wykończenia, w standardzie betonu architektonicznego, beton wykonany w oparciu o biały cement; ekspozycja trawiona w/nadrukowywana na elementy;
- słupki oświetleniowe niskie, o prostej formie, rozlokowane wzdłuż krawędzi ciągów komunikacyjnych, część podświetlenia ciągów pieszych wbudowana w stałe elementy zagospodarowania terenu;

15. Wytyczne i zalecenia dodatkowe.

- 15.1. Należy zlikwidować reklamy zewnętrzne przesłaniające elewację budynku od strony zachodniej i wschodniej;
- 15.2. Należy zlikwidować istniejące oświetlenie elewacji (na słupkach);
- 15.3. Należy zlikwidować rolety zewnętrzne w oknach na parterze;
- 7.4. Z uwagi na zły stan techniczny tynku, konieczna jest jego wymiana; projektuje się wymianę tynku na ciepłochronny;
- 15.5. Należy wykonać przeciwwodną izolację poziomą i połączyć ją z istniejącą/wykonać nową izolację przeciwwodną pionową. Konieczność wykonania nowej izolacji przeciwwodnej pionowej do ustalenia na etapie projektu budowlanego.
- 15.6. W przypadku konieczności realizacji prac budowlanych w sposób, który mógłby narazić na zniszczenie istniejące posadzki kamienne (w szczególności na parterze), posadzkę należy zinventaryzować i zdemontować w sposób, umożliwiający ponowne jej złożenie.

16. Wytyczne branżowe.

16.1. Konstrukcja.

- 16.1.1. Z uwagi na stan techniczny więźby dachowej, konieczna jest jej wymiana.
- 16.1.2. Z uwagi na umieszczenie powierzchni użytkowych na kondygnacji -1 i obniżenie poziomu posadzki, w stosunku do poziomu istniejącego o 1,45 metra (czytelnia 3,0 metra), konieczne przedłużenie ścian fundamentowych oraz wykonanie nowego fundamentowania;
- 16.1.3. Do weryfikacji kwestia nośności stropów-należy wykonać ekspertyzę w tym zakresie.

16.2. Instalacje sanitarne.

- 16.2.1. Należy przewidzieć realizację wentylacji mechanicznej.
- 16.2.2. Należy przewidzieć klimatyzację pomieszczeń biurowych, zlokalizowanych na poddaszu.
- 16.2.3. Należy przewidzieć wymianę istniejących instalacji sanitarnych z uwagi na ich stan techniczny oraz nowy, proponowany układ pomieszczeń.
- 16.2.4. Realizacja instalacji klimatyzacji powierzchni ekspozycyjnych, do rozważenia na późniejszym etapie.

16.3. Instalacje elektryczne.

- 16.3.1. Podświetlenie ciągów pieszych w rejonie placu wejściowego do MN, za pomocą niskich słupków oświetleniowych oraz oświetlenia wbudowanego w projektowane ławki.
- 16.3.2. Należy przewidzieć montaż podświetlenia elewacji budynku w puszkach zagłębionych. Nie dopuszcza się realizacji opraw oświetleniowych na słupkach.
- 16.3.3. Należy przewidzieć realizację nowej instalacji elektrycznej zasilania, oświetlenia, jak również instalacji niskoprądowych.

16.4. Ustalenia z zakresu ochrony ppoż.

16.4.1. Ustalenia ogólne.

16.4.1.1. Budynek istniejący.

16.4.1.1.1. Klasyfikacja.

Budynek klasyfikuje się jako obiekt średniowysoki (SW), o wysokości powyżej 12m ale nie przekraczającej 25m. Ze względu na przeznaczenie, budynek zalicza się do kategorii zagrożenia ludzi ZL I (strefa pożarowa przeznaczona dla ponad 50 osób nie będących jej stałymi użytkownikami – grupy zwiedzające) oraz ZL III (część biurowa). Pomieszczenia techniczne i magazynowe (funkcjonalnie powiązane) kwalifikuje się jako część magazynową (PM) o dopuszczalnej gęstości obciążenia ogniowego do 1000MJ/m². Budynek w całości stanowi jedną strefę pożarową zaliczoną do kategorii zagrożenia ludzi ZL I i ZL III o powierzchni nieprzekraczającej dopuszczalnej powierzchni wymaganej dla danej kategorii czyli 5000m².

16.4.1.1.2. Klasa odporności.

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	Konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1,2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
"B"	R 120	R 30	REI 60	EI 60(o-i)	EI 30	RE 30

Oznaczenia w tabeli:

R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

(-) - nie stawia się wymagań.

¹⁾Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.

²⁾Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.

³⁾Wymagania nie dotyczą naswietli dachowych, świetlików, lukarn i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni.

⁴⁾Dla ścian komór zsypu wymaga się EI 60, a dla drzwi komór zsypu - EI 30.

16.4.1.1.3. Odległość od budynków istniejących.

Budynek jest obiektem wolnostojącym oddalonym o ponad 8m od innych budynków.

16.4.1.1.4. Parametry pożarowe występujących substancji palnych.

Brak materiałów niebezpiecznych pożarowo.

16.4.1.1.5. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego.

Dla budynków kwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi nie określa się gęstości obciążenia ogniowego. Jednakże należy przyjąć, że w pomieszczeniach technicznych gęstość obciążenia ogniowego nie przekroczy wartości 1000MJ/m².

16.4.1.1.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.

W budynku oraz jego najbliższym otoczeniu nie ma pomieszczeń ani przestrzeni zewnętrznych zaliczanych do zagrożenia wybuchem.

16.4.1.1.7. Droga pożarowa.

Do budynku jest wymagany doprowadzenie drogi pożarowej. Dojazd do Muzeum Niepodległości stanowi Al. Solidarności przebiegająca z dwóch boków budynku, która połączona jest również wewnętrznymi drogami od frontu i z tyłu obiektu.

16.4.1.1.8. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru w ilości 20l/s – z hydrantów na istniejącym wodociągu miejskim przy Al. Solidarności, hydranty podziemne znajdują się w odległości 5-75m.

16.4.2. Wytyczne w zakresie wyposażenia budynku istniejącego (pałac) w instalacje i urządzenia przeciwpożarowe.

Obiekt istniejący należy wyposażyć w/zrealizować:

- 1/ hydranty wewnętrzne 25 z węzłem pólstywnym zapewniające swym zasięgiem pełną ochronę budynku;
- 2/ instalację służącą do usuwania dymu i zapobiegającą zadymianiu klatek schodowych;
- 3/ obudowę klatek schodowych i zamknięcie za pomocą drzwi, przynajmniej EI30;
- 4/ objęcie całego budynku systemem sygnalizacji pożaru (SSP) wraz z podłączeniem monitoringu do komendy PSP;
- 5/ przeciwpożarowy wyłącznik prądu;
- 6/ obudowę poziomych dróg ewakuacyjnych co najmniej EI30;

16.5. Wytyczne z zakresu akustyki.

Na podstawie badań, przeprowadzonych w dniu 30.11.2015 roku, stwierdzono, że wartość średnia obecnego hałasu tła, w otoczeniu Muzeum Niepodległości w Warszawie, wynosi ok. 65dB (dzień). Tym samym nie są przekroczone wartości dopuszczalne dla terenów chronionych w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców (68 dB w dzień i 60 dB w nocy).

Należy przyjąć izolacyjność akustyczną ściany zewnętrznej z otworami na poziomie nie mniejszym niż 28 dB, przy czym izolacyjność akustyczną ściany pełnej na poziomie 35 dB, izolacyjność okna na poziomie 25 dB.

Należy przyjąć następującą izolacyjność akustyczną, dla ścian oraz drzwi:

- pokoje biurowe: ściana-35dB, drzwi-25dB, stropu-45dB;
- pomieszczenia ekspozycyjne: ściana-45dB, drzwi-25dB, stropu-50dB;
- sala kinowa: zgodnie z oddzielnym opracowaniem na etapie projektu wykonawczego, jednakże nie mniej niż ściana-55 dB, drzwi-50 dB, stropu-55 dB;
- pomieszczenia techniczne: izolacyjność uzależnić od wartości emitowanego hałasu.

16.6. Wytyczne z zakresu izolacyjności termicznej.

Zestawienie przegród zewnętrznych-izolacyjność cieplna				
LP	WARTOŚĆ $U_c(\max)$	JEDNOSTKA	ELEMENT	OPIS
1	0,23	W/(m ² ·K)	ściana zewnętrzna	dla ścian zewnętrznych w przypadku pomieszczeń przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$
2	0,45	W/(m ² ·K)	ściana zewnętrzna	dla ścian zewnętrznych w przypadku pomieszczeń przy $8^\circ\text{C} \leq t_i \leq 16^\circ\text{C}$
3	1,20	W/(m ² ·K)	podłoga na gruncie	dla podłogi w przypadku pomieszczeń przy $8^\circ\text{C} \leq t_i \leq 16^\circ\text{C}$
4	0,18	W/(m ² ·K)	stropodach /dach	dla stropodachu/dachu w przypadku pomieszczeń przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$

5	1,30	$W/(m^2 \times K)$	przeszklenia zewnętrzne	dla okien i przeszkleń o funkcji okien w przypadku pomieszczeń przy $t_i \geq 16^\circ C$
6	1,60	$W/(m^2 \times K)$	przeszklenia zewnętrzne	dla okien i przeszkleń o funkcji okien w przypadku pomieszczeń przy $t_i \leq 16^\circ C$
7	1,50	$W/(m^2 \times K)$	drzwi zewnętrzne	drzwi w przegrodach zewnętrznych
8	1,00	$W/(m^2 \times K)$	ściana wewnętrzna	ściana wewnętrzna oddzielająca pomieszczenia od klatki schodowej i korytarza
UWAGA! Przewiduje się uzyskanie pozwolenia na budowę przed 2017 rokiem.				

17. Zestawienie powierzchni i wartości.

17.1. Wartości i powierzchnie istniejące.

LP	OZN	WYSZCZEGÓLNIENIE	WARTOŚĆ (m²)
KONDYGNACJA -1			
1	U01	pom. techniczno-magazynowe	104,8
2	U02	pom. magazynowe	82,1
3	U03	klatka schodowa	10,1
4	U04	pom. techniczno-magazynowe	56,0
5	U05	pom. techniczno-magazynowe	6,4
6	U06	pom. techniczno-magazynowe	30,1
7	U07	pom. techniczno-magazynowe	7,1
suma:			296,6
PARTER			
8	G01	przedsionek	9,0
9	G02	ochrona	6,7
10	G03	szatnia	6,6
11	G04	hall	142,6
12	G05	sala projekcyjna	114,3
13	G06	komunikacja	35,9
14	G07	administracja	52,1
15	G08	magazyn zbiorów	79,1
16	G09	administracja	8,4
17	G10	administracja	26,3
18	G11	administracja	26,1
19	G12	komunikacja	26,0
20	G13	administracja	25,9
21	G14	administracja	26,5
22	G15	administracja	25,1
23	G16	administracja	12,7
24	G17	administracja	24,4
25	G18	magazyn zbiorów	81,8
26	G19	kuchenska	4,2
27	G20	przedsionek	2,8
28	G21	pom. porządkowe	7,8
29	G22	klatka schodowa 1	4,2
30	G23	klatka schodowa 2	3,3
suma:			751,8
PÓŁPIĘTRO			
31	101	klatka schodowa 1	9,5
32	102	komunikacja	12,0
33	103	toaleta	3,0
34	104	toaleta	5,4
35	105	klatka schodowa 1	8,9
36	106	klatka schodowa 2	19,5
37	107	komunikacja	3,0
38	108	administracja	12,0
39	109	toaleta	2,5
40	110	toaleta	2,5

suma:			78,3
I PIĘTRO			
41	201	hall	145,1
42	202	sala balowa	161,9
43	203	sala ekspozycyjna 1	72,8
44	204	sala ekspozycyjna 2	81,0
45	205	sala ekspozycyjna 3	24,6
46	206	sala ekspozycyjna 4	79,5
47	207	sala ekspozycyjna 5	71,9
48	208	magazyn	25,3
49	209	klatka schodowa 1	9,1
50	210	klatka schodowa 2	9,0
51	211	administracja	15,6
52	212	administracja	15,0
suma:			710,8
PODDASZE			
53	301	klatka schodowa 1	9,1
54	302	klatka schodowa 2	9,0
55	303	administracja	12,4
56	304	administracja	11,3
57	305	komunikacja	133,1
58	306	administracja	26,9
59	307	administracja	8,8
60	308	administracja	19,8
61	309	administracja	18,1
62	310	administracja	28,4
63	311	administracja	26,2
64	312	administracja	18,5
65	313	administracja	112,1
66	314	magazyn zbiorów	108,8
67	315	toaleta	3,9
68	316	toaleta	4,5
suma:			550,9
LP	OZN	WYSZCZEGÓLNIENIE	WARTOŚĆ (m ²)
69	U	KONDYGNACJA -1	296,6
70	G	PARTER	751,8
71	100	PÓŁPIĘTRO	78,3
72	200	I PIĘTRO	710,8
73	300	PODDASZE	550,9
suma:			2 388,4

17.2. Wartości i powierzchnie projektowane.

LP	OZN	WYSZCZEGÓLNIENIE	WARTOŚĆ (m ²)
KONDYGNACJA -3			
1	U201	magazyn	427,8
2	U201	przedsionek	10,2
3	U202	magazyn wodoszczelny	65,0
4	U203	magazyn czytelnia	146,4
5	U204	magazyn	38,1
6	U205	magazyn	9,8
7	U206	przyjęcie zbiorów	52,2
8	U207	przedsionek	14,1
9	U208	klatka schodowa K8	15,3
10	D07	winda samochodowa	24,9
11	D08	winda osobowa	3,0
suma:			806,8
KONDYGNACJA -2			
12	U101	hala garażowa (26 miejsc postojowych)	692,4
13	U102	magazyn	23,0
14	U103	magazyn	12,6
15	U104	magazyn	38,1
16	U105	przedsionek	3,4
17	U106	przedsionek	5,9
18	U107	klatka schodowa K8	12,8
19	D07	winda samochodowa	24,9
20	D08	winda osobowa	3,0
suma:			816,1
KONDYGNACJA -1,5			
21	U039	galeria dolna	85,5
22	U040	komunikacja	25,1
23	U041	toaleta damska	33,8
24	U042	toaleta	4,6
25	U043	toaleta męska	19,0
26	U044	magazyn	48,4
27	U045	magazyn	4,6
28	U046	magazyn	15,5
29	D06	winda osobowa	2,4
suma:			238,9
KONDYGNACJA -1			
30	U001	hall dolny	87,3
31	U002	czytelnia	114,6
32	U003	komunikacja	13,7
33	U004	szatnia	31,2
34	U005	komunikacja	24,9
35	U006	toaleta	4,6
36	U007	toaleta damska	14
37	U008	toaleta męska	11,5
38	U009	klatka schodowa K1	23
39	U010	magazyn	10,9

40	U011	komunikacja	32,6
41	U012	magazynek	5,4
42	U013	magazynek	2,5
43	U014	toaleta damska	11,4
44	U015	toaleta męska	7,6
45	U016	kuchnia - komunikacja	13,6
46	U017	kuchnia	31,2
47	U018	kuchnia - magazyn	6,1
48	U019	kuchnia - szatnia	7,8
49	U020	kuchnia - pom. porządkowe	2,1
50	U021	przyjęcie zbiorów	35,9
51	U022	magazyn tymczasowy	14,9
52	U023	pracownia konserwatorska	16,5
53	U024	pracownia konserwatorska	36
54	U025	pracownia realizacji ekspozycji	34,6
55	U026	klatka schodowa K2	22,9
56	U027	przedsionek	7,7
57	U028	hall wielofunkcyjny	72,1
58	U029	sala kinowa	200,3
59	U030	galeria górna	83,7
60	U031	kabina projekcyjna	8,1
61	U032	kawiarnia	59,3
62	U033	klatka schodowa K8	12,8
63	U034	przedsionek	2,6
64	U035	komunikacja	13,3
65	U036	przedsionek	2,7
66	U037	warsztat i magazyn konserwatora	37,8
67	U038	śmietnik	28,1
68	D01	winda osobowa	3,9
69	D02	winda osobowa	2,8
70	D03	winda osobowo-towarowa duża	15,4
71	D04	winda towarowa mała	0,6
72	D05	winda towarowa mała	0,6
73	D06	winda osobowa	2,4
74	D07	winda samochodowa	24,9
75	D08	winda osobowa	3,1
76	S01	szacht instalacyjny	1,6
77	S02	szacht instalacyjny	1,6
suma:			1 202,2
PARTER			
78	G01	hall główny	161,6
79	G02	ekspozycja czasowa	80
80	G03	komunikacja	5
81	G04	informacja/kasa	68,3
82	G05	przedsionek	5,4
83	G06	hall	11,3
84	G07	toaleta	5,7
85	G08	sklep	68
86	G09	komunikacja	15

87	G10	restauracja - hall	11,3
88	G11	restauracja - komunikacja	12,8
89	G12	restauracja - bufet	13,3
90	G13	restauracja - sala duża	54,3
91	G14	restauracja - sala mała	18,5
92	G15	sala edukacyjna	114,6
93	G16	restauracja - taras	50,2
94	G17	restauracja - toaleta	4,7
95	G18	restauracja - zmywalnia	5,7
96	G19	komunikacja	6,4
97	G20	klatka schodowa K1	20,2
98	G21	klatka schodowa K2	20,3
99	G22	szef ochrony	11,8
100	D01	winda osobowa	3,9
101	D02	winda osobowa	2,8
102	D03	winda osobowo-towarowa duża	15,4
103	D04	winda towarowa mała	0,6
104	D05	winda towarowa mała	0,6
105	D06	winda osobowa	2,5
106	S01	szacht instalacyjny	1,6
107	S02	szacht instalacyjny	1,6
suma:			793,4
PÓŁPIĘTRO			
108	101	klatka schodowa K1	17,2
109	102	komunikacja	2,9
110	103	redakcja "Niepodległość i Pamięć"	26,8
111	104	toaleta	3,4
112	105	klatka schodowa K2	15,3
113	106	komunikacja	9,3
114	107	specjalista ds. obronnych i obrony cywilnej	6,8
115	108	specjalista ds. bhp i ppoż.	6,6
116	109	archiwum zakładowe	8,8
117	110	toaleta	2,5
118	111	klatka schodowa K3	17,6
119	112	klatka schodowa K4	17,1
120	D01	winda osobowa	3,9
121	D02	winda osobowa	2,8
122	D03	winda osobowo-towarowa duża	15,4
123	S01	szacht instalacyjny	1,6
124	S02	szacht instalacyjny	1,6
suma:			159,6
I PIĘTRO			
125	201	ekspozycja - hall główny	122,8
126	202	ekspozycja - sala 1	68,6
127	203	komunikacja	5,0
128	204	ekspozycja - sala 2	80,8
129	205	ekspozycja - sala 3	25,4
130	206	ekspozycja - sala balowa	161,4
131	207	ekspozycja - sala 4	80,0

132	208	komunikacja	5,0
133	209	ekspozycja - sala 5	67,2
134	210	klatka schodowa K1	15,3
135	211	klatka schodowa K2	15,3
136	D01	winda osobowa	3,9
137	D02	winda osobowa	2,8
138	D03	winda osobowo-towarowa duża	15,4
139	S01	szacht instalacyjny	1,6
140	S02	szacht instalacyjny	1,6
suma:			672,1
PODDASZE-POZIOM I			
141	301	dyrektor muzeum	26,1
142	302	sekretariat	19,6
143	303	kuchenska sekretariatu	6,9
144	304	zastępca dyrektora ds. programowych	24
145	305	dział historii	14,9
146	306	radca prawny	16,5
147	307	toaleta	4,7
148	308	klatka schodowa K2	15,3
149	309	komunikacja	41,6
150	310	schody K5	5,7
151	311	schody K6	5,4
152	312	zastępca dyrektora ds. administracyjnych	16,2
153	313	salka konferencyjna	14,5
154	314	specjalista ds. remontowo-budowlanych	22,4
155	315	główny księgowy	27,3
156	316	dział finansowo-księgowy	27,6
157	317	toaleta	5,3
158	318	komunikacja	39,0
159	319	klatka schodowa K1	15,3
160	D01	winda osobowa	3,9
161	D02	winda osobowa	2,8
162	S01	szacht instalacyjny	1,6
163	S02	szacht instalacyjny	2,9
suma:			359,5
PODDASZE-POZIOM II			
164	320	komunikacja	71,8
165	321	p.o. kierownika biblioteki	18,4
166	322	instytut kresowy	18,4
167	323	referat gospodarczy	63,0
168	324	dział kadr	15,5
169	325	salka konferencyjna	15,5
170	326	dział edukacji i promocji	84,0
171	327	toaleta męska	3,6
172	328	toaleta damska	3,6
173	329	magazyn	55,5
174	330	komunikacja	8,8
175	331	kuchenska	13,7
176	332	magazyn	17,3

177	332	schody K7	8,2
178	D02	winda osobowa	2,8
179	S01	szacht instalacyjny	1,6
180	S02	szacht instalacyjny	2,9
suma:			404,6
PODDASZE-POZIOM III			
181	334	komunikacja	11,1
182	335	dział gromadzenia, inwentaryzacji i konserwacji zbiorów	62,6
183	336	kierownik działu	21,8
184	337	pracownia konserwacji	16,0
185	338	pracownia konserwacji	34,6
186	339	pracownia konserwacji	16,0
suma:			162,1
LP	OZN	WYSZCZEGÓLNIENIE	WARTOŚĆ (m ²)
187	U3	KONDYGNACJA -3	806,8
188	U2	KONDYGNACJA -2	816,1
189	U1,5	KONDYGNACJA -1 (POZIOM DOLNY)	238,9
190	U1	KONDYGNACJA -1 (POZIOM GÓRNY)	1 202,2
191	G	PARTER	793,4
192	100	PÓŁPIĘTRO	159,6
193	200	I PIĘTRO	672,1
194	300	PODDASZE-POZIOM 01	359,5
195	300	PODDASZE-POZIOM 02	404,6
196	300	PODDASZE-POZIOM 03	162,1
suma:			5 615,3